

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2010/76/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 24 ноември 2010 година

за изменение на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО по отношение на капиталовите изисквания за търговските портфейли и за пресекуритизация и на надзорния преглед на политиките за възнагражденията

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 53, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

(1) Прекомерното и неразумно поемане на риск в банковия сектор доведе до фалит на отделни финансови институции и до проблеми във финансовата система на някои държави-членки и в целия свят. Въпреки че причините за подобно поемане на риск са многобройни и сложни, съществува съгласие сред надзорните и регулаторни органи, включително G20 и Комитета на европейските банкови надзорници (КЕБН), че неподходящите структури за възнаграждения на някои финансови институции са допринесли за това. Политиките за възнагражденията, които предлагат стимули за поемане от институцията на рискове, надхвърлящи общото ниво на риск, допускано от институцията, могат да затруднят разумното и ефективно управление на риска и да засилят склонността към прекомерно поемане на риск. Ето защо особено важни в тази връзка са международно приетите и въведени Принципи на Съвета за финансова стабилност (принципи на СФС) относно разумни практики за възнагражденията.

(2) Съгласно Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно приемането и осъществяването на дейност от кредитните институции ⁽⁴⁾, от кредитните институции се изисква да

имат правила и мерки, стратегии, процеси и механизми за управление на рисковете, на които са изложени. По силата на Директива 2006/49/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 14 юни 2006 г. относно капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции ⁽⁵⁾, това изискване се прилага към инвестиционни посредници по смисъла на Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти ⁽⁶⁾. Директива 2006/48/ЕО изисква компетентните власти да извършват преглед на тези правила и мерки, стратегии, процеси и механизми и да преценят дали собствените средства на съответната кредитната институция или инвестиционен посредник осигуряват разумно управление и покритие на рисковете, на които институцията или посредника са или могат да бъдат изложени. Този надзор се извършва на консолидирана основа по отношение на банкови групи и включва финансови холдингови дружества и свързани финансови институции във всички юрисдикции.

(3) За да се предотврати потенциално отрицателния ефект, който неподходящи структури за възнаграждения могат да имат върху разумното управление на риска и върху контрола по отношение на склонността на отделни лица да поемат риск, изискванията на Директива 2006/48/ЕО следва да бъдат допълнени от изрично задължение за кредитните институции и инвестиционните посредници да създадат и поддържат за категориите персонал, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху техния рисков профил, политики и практики за възнагражденията, които са в съответствие с ефективното управление на риска. Тези категории персонал следва да включват най-малко висшето ръководство, служителите, поемащи рискове, служителите с контролни функции и всички служители, чието общо възнаграждение, включително пенсионните обезщетения по преценка на работодателя, ги поставя в същата категория възнаграждения като висшето ръководство и служителите, поемащи риск.

(4) Тъй като прекомерното и неразумно поемане на риск може да наруши финансовата стабилност на финансовите институции или инвестиционните посредници и да дебалансира банковата система, е важно новото задължение относно политиките и практиките за възнагражденията да се прилага последователно и следва да обхваща всички

⁽¹⁾ ОВ С 291, 1.12.2009 г., стр. 1.

⁽²⁾ Становище от 20 януари 2010 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 7 юли 2010 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и Решение на Съвета от 11 октомври 2010 г.

⁽⁴⁾ ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 201.

⁽⁶⁾ ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1.

аспекти на възнагражденията, включително заплати, пенсионни обезщетения по преценка на работодателя и други подобни. В този контекст пенсионни обезщетения по преценка на работодателя означават плащания по преценка на кредитна институция или инвестиционен посредник, отпускани на служител на индивидуална основа във връзка с или в очакване на пенсиониране, които могат да бъдат приравнени към променливи възнаграждения. Затова е уместно да се конкретизират ясни принципи за разумно възнаграждение, с които да се гарантира, че структурата на възнагражденията не поощрява поемането от отделни лица на прекомерен риск или риск поради безотговорност и е съобразена със склонността към поемане на риск, ценностната система и дългосрочните интереси на кредитната институция или инвестиционния посредник. Възнагражденията следва също да бъдат съобразени с ролята на финансовия сектор като механизъм, чрез който финансовите ресурси се разпределят ефективно в икономиката. По-специално тези принципи следва да гарантират, че при формулирането на политиките за променливи възнаграждения се гарантира, че стимулите съответстват на дългосрочните интереси на кредитната институция или инвестиционния посредник и че методите на заплащане укрепват капиталовата й/му база. Обвързаните с постигнатите резултати елементи на възнаграждението следва също да спомагат за постигане на по-голяма справедливост в рамките на структурите на възнаграждения на кредитната институция или инвестиционния посредник. Принципите следва да са съобразени с факта, че кредитните институции и инвестиционните посредници могат да прилагат разпоредбите по различен начин в зависимост от своя размер, вътрешна организация и естеството, обхвата и сложността на своята дейност и по-специално, че може да се окаже несъразмерно за инвестиционните посредници, посочени в член 20, параграфи 2 и 3 от Директива 2006/49/ЕО, да спазват всички принципи. За да се гарантира, че формулирането на политиките за възнаграждения е част от управлението на риска на кредитната институция или инвестиционния посредник, управителният орган на всяка кредитна институция или инвестиционен посредник, в изпълнение на своите надзорни функции, следва да приеме и периодично да подлага на преглед принципите, които да се прилагат. Във връзка с това управителният орган, при изпълнението на своите надзорни функции, би могъл да се разглежда като надзорен съвет, когато това е приложимо и в зависимост от националното дружествено право.

- (5) От кредитните институции и инвестиционните посредници, които са значими от гледна точка на техния размер, вътрешна организация и естеството, обхвата и сложността на тяхната дейност, следва да се изисква да създадат комитет по възнагражденията, като неделима част от тяхната управленска структура и организация.
- (6) До 1 април 2013 г. Комисията следва да направи преглед на принципите на политиката за възнагражденията, като обърне специално внимание на тяхната ефективност, изпълнение и осигуряване прилагането им, като взема предвид тенденциите в международен план, включително по-нататъшни предложения на СФС и прилагането на принципите СФС и в други юрисдикции, в това число връзката между определянето на променливи възна-

граждения и поведението, свързано с поемане на прекомерен риск.

- (7) Политиката за възнаграждения следва да е насочена към обвързване на личните цели на членовете на персонала с дългосрочните интереси на съответната кредитна институция или инвестиционен посредник. Оценката на елементите от възнаграждението, обвързани с резултатите от дейността, следва да се базира на дългосрочните резултати и да отчита основните рискове, свързани с дейността. Оценката на резултатите следва да се осъществява за период от най-малко три до пет години, за да се гарантира, че процесът на оценяване се основава на дългосрочните резултати и че фактическото плащане на елементите от възнаграждението, обвързани с резултатите от дейността, е разпределено през бизнес цикъла на кредитната институция или инвестиционния посредник. За да се приведат още повече в съответствие стимулите, значителна част от променливите възнаграждения на всички служители, обхванати от тези изисквания, следва да се състои от акции, свързани с акции инструменти на кредитната институция или инвестиционния посредник, в зависимост от правната структура на съответната кредитна институция или инвестиционен посредник или в случай на други равностойни непарични инструменти и когато е подходящо, други дългосрочни финансови инструменти, които адекватно отразяват кредитното качество на кредитната институция или инвестиционния посредник. Инструментите биха могли да включват капиталови инструменти, които при сериозни финансови проблеми на институцията се превръщат в акции или се обезценяват по друг начин. В случаи, когато съответната кредитна институция не е емитирала дългосрочни финансови инструменти, следва да ѝ се разреши да емитира значителна част от променливите възнаграждения под формата на акции, свързани с акции инструменти и други подобни непарични инструменти. Държавите-членки или техните компетентни власти следва да могат да наложат ограничения по отношение на вида и формата на тези инструменти или да забранят определени инструменти, по целесъобразност.
- (8) За да се сведат до минимум стимулите за прекомерно поемане на риск, променливото възнаграждение следва да представлява балансиран дял от общото възнаграждение. От съществено значение е фиксираната заплата на даден служител да представлява достатъчно висок дял от общото му възнаграждение, за да позволява прилагането на напълно гъвкава политика по отношение на променливите възнаграждения, включително възможността да не се изплащат променливи възнаграждения. За да се гарантира последователност на практиките за възнагражденията в целия сектор, е подходящо да бъдат определени ясни изисквания. Гарантираните променливи възнаграждения не са съвместими нито с разумното управление на риска, нито с принципа за заплащане според резултатите и като общо правило следва да бъдат забранени.
- (9) Получаването на съществена част от променливия елемент на възнагражденията, например между 40 и 60 %, следва да бъде отложено за подходящ период от време. Тази част следва да се увеличава значително, успоредно с повишаването на ранга или отговорността на лицето, което получава възнаграждението. Освен това съществена

- част от променливия елемент на възнагражденията следва да се състои от акции, свързани с акции инструменти на кредитната институция или инвестиционния посредник, в зависимост от правната структура на съответната кредитна институция или инвестиционен посредник, или в случай на некотирана на фондовата борса кредитна институция или инвестиционен посредник - други равностойни непарични инструменти и, когато е подходящо, други дългосрочни финансови инструменти, които адекватно отразяват кредитното качество на кредитната институция или инвестиционния посредник. В тази връзка принципът на пропорционалност е от голямо значение, тъй като е възможно прилагането на тези изисквания да не е винаги подходящо за малки кредитни институции или инвестиционни посредници. Като се вземат предвид ограниченията по отношение на размера на променливото възнаграждение, платимо авансово в брой, размерът на променливото възнаграждение, което може да се плаща с пари в брой или парични еквиваленти и не подлежи на отлагане, следва да се ограничи, с оглед допълнително привеждане на личните цели на служителите в съответствие с дългосрочните интереси на кредитната институция или инвестиционния посредник.
- (10) Кредитните институции и инвестиционните посредници следва да гарантират, че общият размер на променливите възнаграждения не ограничава способността им да укрепват своята капиталова база. Размерът на подлежащите на натрупване капитал следва да зависи от настоящата капиталова позиция на кредитната институция или инвестиционния посредник. В тази връзка компетентните власти на държавите-членки следва да имат правомощието да ограничават, *inter alia*, променливите възнаграждения като процент от общите нетни приходи, когато те са несъвместими с поддържането на разумна капиталова база.
- (11) Кредитните институции и инвестиционните посредници следва да изискват от своите служители да се ангажират да не използват лични стратегии за хеджиране или застраховане, за да не се нарушава ефектът на отчитане на риска, заложен в механизмите им на възнаграждение.
- (12) Образования, които ползват извънредна държавна помощ, следва приоритетно да укрепят своята капиталова база и да вземат мерки за връщане на помощите, получени от данъкоплатците. Всички плащания на променливи възнаграждения следва да отразяват тези приоритети.
- (13) Принципите за разумна политика за възнагражденията, установени с Препоръката на Комисията от 30 април 2009 г. относно политиката на възнаграждения в сектора на финансовите услуги ⁽¹⁾, са в съответствие с принципите, заложен в настоящата директива, и ги допълват.
- (14) Разпоредбите за възнагражденията следва да не засягат пълното упражняване на основните права, гарантирани от Договорите, и по-специално член 153, параграф 5 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), общите принципи на националното договорно и трудово право, законодателството относно правата и участието на акционерите и общите отговорности на административните и надзорните органи на съответната институция, както и правата, ако са приложими, на социалните партньори да сключват и прилагат колективни трудови договори, в съответствие с националното право и обичаи.
- (15) С цел да се гарантира бързо и ефективно правоприлагане, компетентните власти следва да имат също правомощията да налагат финансови или нефинансови санкции или други мерки за неспазване на изискване съгласно Директива 2006/48/ЕО, включително на изискването за политики за възнаграждения, съответстващи на разумното и ефективно управление на риска. Тези мерки и санкции следва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. С цел гарантиране на съгласуваност и равни условия, Комисията следва да направи преглед на приемането и прилагането от държавите-членки на тези правомощия за налагане на санкции и други мерки на обща основа по отношение на съгласуваността им на територията на Съюза.
- (16) С цел да се гарантира ефективен надзор над рисковете, породени от неподходящи структури на възнаграждения, приетите от кредитните институции и инвестиционните посредници политики и практики за възнагражденията следва да бъдат включени в обхвата на надзорния преглед съгласно Директива 2006/48/ЕО. В хода на този преглед надзорните органи следва да оценяват дали тези политики и практики насърчават прекомерното поемане на риск от съответния персонал. В допълнение, КЕБН следва да гарантира наличието на насоки за оценка на пригодността на лицата, които ефективно ръководят стопанската дейност на кредитната институция.
- (17) В Зелената книга на Комисията от 2 юни 2010 г. относно корпоративното управление на финансовите институции и политиките за възнагражденията се посочват редица грешки в корпоративното управление на кредитните институции и инвестиционните посредници, които следва да бъдат отстранени. Сред намерените решения Комисията посочва необходимостта от значително завишаване на изискванията, свързани с лицата, които ефективно ръководят стопанската дейност на кредитната институция, които следва да имат достатъчно добра репутация и подходящ опит, като следва да бъде оценена тяхната способност да изпълняват професионалните си задължения. В Зелената книга също се подчертава необходимостта от увеличаване на участието на акционерите в одобряването на политиките за възнагражденията. Европейският парламент и Съвета отбелязват намерението на Комисията като последваща мярка, да изготви законодателни предложения по тези въпроси, когато това е подходящо.
- (18) С цел постигане на още по-голяма прозрачност по отношение на практиките за възнагражденията на кредитните институции и инвестиционните посредници, компетентните власти на държавите-членки следва да събират информация за възнагражденията, за да се осигури база за сравнение за тенденциите в развитието на възнагражденията, в съответствие с категориите количествена информация, които кредитните институции и инвестиционните посредници са задължени да оповестяват съгласно настоящата директива. Компетентните власти следва да предоставят тази информация на КЕБН, за да може той да извърши подобна оценка на равнището на Съюза.

⁽¹⁾ ОВ L 120, 15.5.2009 г., стр. 22.

- (19) С цел да се насърчи уеднаквяването на надзорните практики при оценяване на политиките и практиките за възнаграденията и да се улесни събирането на информация и съгласуването прилагане на принципите за възнаграденията в банковия сектор, КЕБН следва да изготви насоки за разумни политики за възнаграденията в банковия сектор. Европейският комитет на регулаторите на ценни книжа следва да съдейства за изготвянето на такива насоки, тъй като те са приложими и за политиките за възнаграденията на лицата, участващи в предоставянето на инвестиционни услуги и упражняването на инвестиционни дейности от кредитни институции и инвестиционни посредници по смисъла на Директива 2004/39/ЕО. КЕБН следва да провежда открити публични консултации във връзка с техническите стандарти и да извършва анализ на потенциално свързаните с тях разходи и ползи. Комисията следва да може да прави законодателни предложения, възлагащи на Европейския надзорен орган, отговарящ за банковите въпроси, и доколкото е подходящо, на Европейския надзорен орган, отговарящ за пазарите и ценните книжа, както беше определено в съответствие с процеса дьо Ларозиер за финансов надзор, изготвянето на проекти за технически регулаторни стандарти и стандарти за изпълнение, за да се улесни събирането на информация и последователното изпълнение на принципите за възнаграденията в банковия сектор, които да бъдат приети от Комисията.
- (20) Тъй като неподходящите политики за възнаграденията и схеми за стимулиране могат да увеличат в недопустими размери риска, на който са изложени кредитните институции и инвестиционните посредници, следва да бъдат предприети незабавни коригиращи действия и, ако е необходимо, да бъдат взети подходящи коригиращи мерки. Следователно е уместно да се гарантира, че компетентните власти разполагат с правомощията да налагат качествени или количествени мерки на съответните образувания, които имат за цел да отстранят установените по време на надзорния преглед по Стълб II проблеми по отношение на политиките за възнаграденията. Качествените мерки, с които разполагат компетентните власти, включват изискване кредитните институции и инвестиционните посредници да намалят риска, присъщ на техните дейности, продукти или системи, включително като внесат промени в своята структура на възнаграденията или замразят променливите елементи на възнаграденията, до степента, до която те са в несъответствие с ефективното управление на риска. Количествените мерки включват изискване за набиране на допълнителен собствен капитал.
- (21) Структурите за добро управление, прозрачността и разкриването на информация са от съществено значение за прилагането на разумни политики за възнаграденията. С цел да се гарантира адекватна пазарна прозрачност по отношение на техните структури на възнаграденията и на свързания с това риск, кредитните институции и инвестиционните посредници следва да оповестяват подробна информация относно своите политики и практики за възнаграденията и от съображения за поверителност – общата сума на възнаграденията за членовете на персонала, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху рисковия профил на кредитната институция и инвестиционния посредник. Достъп до тази информация следва да се предоставя на всички заинтересовани лица (акционерите, служителите и широката общественост). Това задължение обаче не следва да засяга Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ⁽¹⁾.
- (22) За да се гарантира пълната им ефективност и с цел избягване на всякаква дискриминация при тяхното прилагане, разпоредбите за възнаграденията, посочени в настоящата директива, следва да се прилагат към дължимото възнаграждение въз основа на договори, сключени преди датата на тяхното ефективно изпълнение им във всяка държава-членка и възложени или изплатени след тази дата. Освен това, за да се гарантира постигането на целите на настоящата директива, по-специално ефективното управление на риска, по отношение на периодите, които все още се характеризират с висока степен на финансова нестабилност, и за да се избегне всякакъв риск от заобикаляне на разпоредбите за възнаграденията, установени в настоящата директива за периода преди изпълнението им, е необходимо тези разпоредби да се прилагат за начислените, но все още неизплатени възнаграденията преди датата на тяхното ефективно изпълнение във всяка държава-членка, за услуги, предоставени през 2010 г.
- (23) Прегледът на рисковете, на които може да бъде изложена кредитната институция, следва да води до ефективни надзорни мерки. Затова е необходимо да се постигне още по-голямо сближаване в подкрепа на съвместни решения от надзорните органи и за осигуряване на еднакви условия за конкуренция в рамките на Съюза.
- (24) Кредитни институции, които инвестират в пресекуритизации, са задължени съгласно Директива 2006/48/ЕО да извършват предварителни проверки по отношение на базисните секюритизации и на съответните първични базисни несекюритизирани експозиции. Кредитните институции следва да преценят дали експозициите в рамките на програми от търговски книжа, покрити с активи, представляват пресекуритизирани експозиции, включително в рамките на програми, при които се придобиват първостепенни траншове от отделни групи от цели заеми, при което нито един от тези заеми не е секюритизирана или пресекуритизирана експозиция, а защитата срещу „първа загуба“ за всяка инвестиция се осигурява от продавача на заема. При втората ситуация специфичното за дадена група ликвидно улеснение по правило не следва да бъде считано за пресекуритизирана експозиция, тъй като то представлява транш от еднородна група активи (т.е. приложимата група от цели заеми), който не съдържа секюритизирани експозиции. За разлика от това, кредитното подобрене за цяла програма, което покрива само някои от загубите над осигурената от продавача защита в различните групи, по принцип представлява разделяне на траншове на риска от дадена група разнородни активи, съдържаща поне една секюритизирана експозиция, и поради това се разглежда като пресекуритизирана експозиция. Въпреки това, ако подобна програма се финансира изцяло посредством единичен клас от търговски книжа и ако кредитното подобрене за цялата програма не е пресекуритизация или ако търговските книжа се обезпечават изцяло от

(1) ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

кредитната институция спонсор, като по този начин инвеститорът в търговските книжа на практика е изложен на риск от неизпълнение от страна на спонсора, а не от страна на базисните групи или активи, то въпросните търговски книжа по правило не следва да се считат за пресекуритизирана експозиция.

- (25) Разпоредбите за достоверна оценка в Директива 2006/49/ЕО следва да се прилагат за всички инструменти, оценени по справедлива стойност, независимо дали са в търговския или в нетърговския портфейл на институциите. Следва да се уточни, че когато прилагането на достоверна оценка би довело до по-ниска балансова стойност от действително признатата при счетоводното отчитане, абсолютната стойност на разликата следва да се приспадне от собствения капитал.
- (26) Институциите следва да имат избор дали да прилагат капиталово изискване към секюритизационните позиции, които получават 1 250 % рисково тегло съгласно настоящата директива, или да ги приспаднат от собствения си капитал, независимо дали позициите са в търговския или в нетърговския портфейл.
- (27) Капиталовите изисквания за сетълмънт рисковете следва също да се прилагат към нетърговския портфейл.
- (28) Кредитни институции инициатори или кредитни институции спонсори следва да не могат да избягват забраната за непряка подкрепа, като използват своите търговски портфейли, за да осигуряват такава подкрепа.
- (29) Без да се засягат оповестяванията, изисквани изрично от настоящата директива, целта на изискванията за оповестяване следва да бъде предоставянето на вярна и задълбочена информация на участниците на пазара относно рисковия профил на отделните институции. Поради това от институциите следва да се изисква да оповестяват допълнителна информация, която не е изрично описана в настоящата директива, ако такова оповестяване е необходимо за постигане на тази цел.
- (30) С цел да се създадат условия за съгласуваното изпълнение в целия Съюз на Директива 2006/48/ЕО, Комисията и КЕБН създадоха работна група (Група за транспониране на Директивата за капиталовите изисквания - CRDTG) през 2006 г., на която беше възложена задачата да обсъжда и разрешава въпроси, свързани с изпълнението на същата директива. Според CRDTG някои технически разпоредби на Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО се нуждаят от допълнително поясняване. Следователно е уместно тези разпоредби да бъдат конкретизирани.
- (31) Когато във външна кредитна оценка за секюритизационна позиция се включва ефектът от кредитната защита, осигурявана от самата институция, извършваща инвестицията,

институцията следва да не може да извлече ползи от по-ниското рисково тегло в резултат на тази защита. Това не следва да води до приспадане на секюритизацията от капитала, ако съществуват други начини за определяне на рисковото тегло в съответствие с действителния риск на позицията, без да се взема предвид такава кредитна защита.

- (32) В областта на секюритизацията следва значително да се повишат изискванията за оповестявания от страна на институциите. По-специално те следва да отчетат рисковете на секюритизационните позиции в търговския портфейл. Освен това, за да се гарантира достатъчна прозрачност по отношение естеството на секюритизационните дейности, оповестяването следва да отразява степента, до която институцията спонсорира секюритизационни дружества със специална цел и участието на някои свързани образувания, тъй като тясно обвързаните лица могат да породят текущи рискове за въпросната институция.
- (33) Конкретното капиталово изискване във връзка с риска на секюритизационните позиции следва да отговаря на капиталовите изисквания за банковия портфейл, тъй като последните предвиждат по-диференцирано и обвързано с риска третиране на секюритизационните позиции.
- (34) Имайки предвид последните им слаби резултати, стандартите за вътрешните модели за изчисляване на капиталовите изисквания за пазарен риск следва да станат по-строги. По-специално, отчитането на риска чрез тях следва да се допълни по отношение на кредитните рискове в търговския портфейл. Освен това, капиталовите изисквания следва да включват елемент, който отговаря на условията на стрес, за да се засилят капиталовите изисквания при влошаващи се пазарни условия и за да се намали възможността за проциклично развитие. Институциите следва също така да провеждат обратни стрес тестове, за да проучат какъв сценарий би могъл да представлява предизвикателство пред устойчивостта на дадена институция, освен ако институцията може да докаже, че подобен тест е излишен. С оглед на неотдавнашните особени трудности при третиране на секюритизационни позиции с помощта на подходи на базата на вътрешни модели, способността на институциите да моделират рисковете, свързани със секюритизацията, в търговския портфейл следва да се ограничи и да се изисква като правило стандартизирано капиталово изискване за секюритизационните позиции в търговския портфейл.
- (35) Настоящата директива определя ограничен брой изключения за някои дейности на корелационно търгуване, при които надзорният орган може да разреши на дадена институция да начислява цялостно капиталово изискване, при спазването на строги минимални изисквания. В такива случаи от институцията ще се изисква да прилага към тези дейности капиталово изискване, равняващо се на по-високото капиталово изискване от това, в съответствие с вътрешно разработения подход и 8 % от капиталовото изискване за специфичен

риск съгласно стандартизирания метод на измерване. За тези експозиции няма да се изисква прилагането на „изискването за допълнителен риск“, но те следва да бъдат включени както в мярката за стойност под риск, така и мярката за стрес стойността под риск.

- (36) Член 152 от Директива 2006/48/ЕО изисква от определени кредитни институции да осигурят собствен капитал, който е най-малкото равен на определени минимални суми за трите 12-месечни периода между 31 декември 2006 г. и 31 декември 2009 г. Предвид настоящата ситуация в банковия сектор и удължаването на срока на действие на преходните разпоредби за минимален капитал, приети от Базелския комитет за банков надзор, е подходящо това изискване да бъде подновено за ограничен период от време до 31 декември 2011 г.
- (37) За да не бъдат обезкуражени кредитните институции от вътрешно-рейтинговия подход (IRB подход) или усъвършенстваните подходи за измерване при изчисляването на капиталовите изисквания през преходния период поради прекомерни и непропорционални разходи, свързани с тяхното въвеждане, кредитните институции, които преминават към вътрешно-рейтингов подход или усъвършенствани подходи за измерване от 1 януари 2010 г. и които преди това са изчислявали своите капиталови изисквания чрез други по-прости подходи, следва да могат, след одобрение от надзорния орган, да използват тези по-прости подходи като база за изчисляване на преходните прагови стойности. Компетентните власти следва да наблюдават отблизо пазарите и да осигуряват равни условия в рамките на всички пазари и пазарни сегменти, за които отговарят, като избягват изкривяване на вътрешния пазар.
- (38) В съответствие с точка 34 от Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество⁽¹⁾ държавите-членки се насърчават да съставят за себе си и в интерес на Съюза таблици, илюстриращи, доколкото е възможно, съответствието между настоящата директива и мерките за транспониране и да ги направят обществено достояние.
- (39) Разпоредбите на настоящата директива представляват стъпки напред в процеса на реформи в отговор на финансовата криза. Съгласно заключенията на Г-20, СФС и Базелския комитет за банков надзор може да се наложи извършването на допълнителни реформи, в това число създаване на антициклични буфери, „динамично провизиране“, обосновка за изчисляване на капиталовите изисквания в Директива 2006/48/ЕО и допълнителни мерки към основаните на риск изисквания за кредитните институции, с цел ограничаване натрупването на ливъридж в банковата система. За да бъде осигурен подходящ демократичен контрол върху процеса, Европейският парламент и Съветът следва да бъдат включени своевременно и ефективно в него.
- (40) Комисията следва да направи преглед на прилагането на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО, за да гарантира, че техните разпоредби се прилагат еднакво и не водят до различно третиране на кредитните институции въз основа на тяхната правна структура или модел на собственост.
- (41) Комисията следва да бъде оправомощена да приема делегирани актове в съответствие с член 290 ДФЕС по отношение на техническите корекции на Директива 2006/48/ЕО за разясняване на определенията с оглед гарантиране на еднакво прилагане на посочената директива или с оглед отчитане на промените на финансовите пазари; за уеднаквяване на терминологията и определенията в съответствие с последващи релевантни актове; за разширяване на съдържанието или коригиране на списъка с дейности, подлежащи на взаимно признаване съгласно посочената директива с оглед отчитане на промените на финансовите пазари; за адаптиране на областите в които компетентните власти се изисква да обменят информация; за коригиране на разпоредбите на посочената директива относно собствения капитал с оглед отчитане на промените в счетоводните стандарти или законодателството на Съюза или с оглед сближаването на надзорните практики; за разширяване на списъка на класовете експозиции за целите на стандартизирания или вътрешно-рейтинговия подход с оглед отчитане на промените на финансовите пазари; за коригиране на някои стойности от значение за тези класове експозиции с оглед отчитане на последиците от инфлацията; за коригиране на списъка и класификацията на задбалансовите позиции; и за коригиране на конкретни разпоредби и технически критерии относно третирането на кредитния риск на контрагента, организацията и третирането на риска, стандартизирания и вътрешно-рейтинговия подход, смекчаване на кредитния риск, секюритизация, операционен риск, преглед и оценка от компетентните власти и оповестяване с оглед отчитане на промените на финансовите пазари или в счетоводните стандарти или законодателството на Съюза или с оглед сближаването на надзорните практики. Комисията следва също така да бъде оправомощена да приема делегирани актове в съответствие с член 290 ДФЕС по отношение на мерките за определяне на размера на внезапна и неочаквана промяна на лихвени проценти, релевантен за целите на осъществяваните от компетентните власти съгласно Директива 2008/46/ЕО преглед и оценка на лихвения риск от нетърговски дейности; да предписва временно намаление на минималното ниво на собствения капитал или на рисковите тегла, предвидено в посочената директива, с оглед отчитането на особените обстоятелства; да дава разяснения във връзка с освобождаването на някои експозиции от разпоредбите на директивата относно големите експозиции; да адаптира критериите за оценка от страна на надзорните органи на пригодността на лицата, предлагащи да придобият кредитна институция, и на финансовата надеждност на предложенията за придобиване.

⁽¹⁾ ОВ С 321, 31.12.2003 г., стр. 1.

- (42) Комисията следва също така да бъде оправомощена да приема делегирани актове в съответствие с член 290 ДФЕС по отношение на техническите корекции на Директива 2006/49/ЕО за разясняване на определенията с цел осигуряване еднаквото прилагане на посочената директива с оглед развитието на финансовите пазари; да адаптира размера на първоначалния капитал, изискуем от някои разпоредби на директивата и различните размери, които се вземат предвид при изчисляване на капиталовите изисквания за търговския портфейл, с цел да се отчете развитието в икономическата и паричната област; да адаптира категориите инвестиционни посредници, които могат да се ползват от някои дерогации във връзка с изискуемите минимални нива на собствен капитал, с цел да се отчете развитието на финансовите пазари; да разясни изискването към инвестиционните посредници да притежават собствени средства равни на една четвърт от фиксираните разходи за предходната година с оглед осигуряване на еднаквото прилагане на настоящата директива; да приведе термините и определенията съответствие с приеманите впоследствие относими актове; да адаптира техническите разпоредби на посочената директива относно изчисляването на капиталовите изисквания за различните класове рискове и големи експозиции, използването на вътрешни модели за изчисляване на капиталовите изисквания и за търговия, с цел да се отчете развитието на финансовите пазари, измерването на риска, счетоводните стандарти или законодателството на Съюза, или във връзка със сближаването на практиките за надзор, както и с цел да се отчетат резултатите от прегледа на различните въпроси, попадащи в приложното поле на Директива 2004/39/ЕО.
- (43) Европейският парламент и Съветът следва да разполагат със срок от три месеца, считано от датата на нотификацията, за представяне на възражения срещу делегиран акт. По инициатива на Европейския парламент или на Съвета този срок също така следва да може да бъде удължен с три месеца. Европейският парламент и Съветът следва да могат да уведомят другите институции, че не възнамеряват да правят възражения. Одобрието на делегирани актове на ранен етап се налага по-специално в случаите, когато е необходимо спазването на срокове, например когато в основния акт да предвидени срокове в рамките на които Комисията да приеме делегирани актове.
- (44) В съответствие с Декларация 39 по член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз, приложена към Заключителния акт на Междуправителствената конференция, на която беше приет Договорът от Лисабон, подписан на 13 декември 2007 г., Конференцията отбелязва намерението на Комисията при изготвяне на проектите на делегирани актове в областта на финансовите услуги да продължи да се консултира с определените от държавите-членки експерти в съответствие с нейната установена практика.
- (45) Доколкото целите на настоящата директива, а именно изиска кредитните институции и инвестиционните посредници да установят политики за възнагражденията, които са съвместими с ефективното управление на риска и да адаптират някои капиталови изисквания, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и поради мащаба и последиците на действието

могат да бъдат по-добре постигнати на равнище Съюз, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.

- (46) Следователно Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО следва да бъдат съответно изменени,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2006/48/ЕО

Директива 2006/48/ЕО се изменя, както следва:

- (1) Член 4 се изменя както следва:

а) вмъкват се следните точки:

„(40а) „пресекуритизация“ означава секюритизация, при която рискът, свързан с базисна група от експозиции, е разделен на траншове, като поне една от базисните експозиции е секюритизационна позиция;

(40б) „пресекуритизационна позиция“ означава експозиция към пресекуритизация;

б) добавя се следната точка:

„(49) „пенсионни обезщетения по преценка на работодателя“ са по-големи пенсионни обезщетения, предоставяни по преценка от кредитна институция на служител, като част от пакета на променливото му възнаграждение, което не включва натрупаните обезщетения, предоставяни на служителите при условията на пенсионната схема на дружеството.“

- (2) В член 11, параграф 1 се добавя следната алинея:

„Комитетът на европейските банкови надзорници гарантира наличието на насоки за оценка на пригодността на лицата, които ефективно ръководят стопанската дейност на кредитната институция.“

- (3) Член 22 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Компетентните власти на държавата-членка по произход изискват всяка кредитна институция да разполага с надеждни управленски правила и мерки, включващи ясна организационна структура с добре определена, прозрачна и последователна йерархия на отговорностите, ефективни процеси за установяване, управление, наблюдение и докладване на рисковете, на които тя е изложена или може да бъде изложена, адекватни механизми за вътрешен контрол, включващи разумни административни и счетоводни процедури, и политики и практики за възнагражденията, които отговарят и насърчават разумно и ефективно управление на риска.“

б) добавят се следните параграфи:

„3. Компетентните власти на държавата-членка по произход използват събраната информация в съответствие с критериите за оповестяване на информация, посочени в приложение XII, част 2, точка 15, буква е), с цел сравняване тенденциите и практиките за възнагражданията. Компетентните власти предоставя тази информация на Комитета на европейските банкови надзорници.

4. Комитетът на европейските банкови надзорници гарантира наличието на насоки за разумни политики за възнагражданията, които са в съответствие с принципите, посочени в приложение V, точки 23 и 24. Насоките отразяват принципите за разумна политика за възнагражданията, посочени в препоръката на Комисията от 30 април 2009 г. относно политиката на възнаграждания в сектора на финансовите услуги (*).

Европейският комитет на регулаторите на ценни книжа, *inter alia*, гарантира наличието на насоки за:

- а) набор от специфични критерии за определяне на подходящото съотношение между фиксирания и променливия елемент на общото възнаграждение по смисъла на точка 23, параграф 1 от приложение V;
- б) определяне на инструментите, които отговарят на изискванията за инструменти по смисъла на точка 23, параграф о), подточка ii) от приложение V, които адекватно отразяват кредитното качество на кредитната институция по смисъла на точка 23, буква о) от посоченото приложение.

Европейският комитет на регулаторите на ценни книжа си сътрудничи тясно с Комитета на европейските банкови надзорници за гарантиране наличието на насоки за политиките за възнагражданията на категориите персонал, участващ в предоставянето на инвестиционни услуги и дейности по смисъла на член 4, параграф 1, точка 2 от Директива 2004/39/ЕО.

Комитетът на европейските банкови надзорници използва информацията, получена от компетентните власти в съответствие с параграф 3, за сравняване на тенденциите и практиките за възнагражданията на равнище Съюз.

5. Компетентните власти на държавата-членка по произход събират информация за броя на лицата за съответната кредитна институция, получаващи възнаграждения, равняващи се на най-малко 1 милион евро, включително съответната сфера на дейност и основните елементи на заплатата, премиите, дългосрочните облиги и пенсионните вноски. Тази информация се изпраща на Комитета на европейските банкови надзорници, който я оповестява общо за всички държави-членки по произход, с еднакъв формат на отчетане. Комитетът на европейските банкови надзорници може да разработи

насоки за улесняване на изпълнението на настоящия параграф и за осигуряване на съгласуваност на събраната информация.“

(*) ОВ L 120, 15.5.2009 г., стр. 22.“

(4) В член 54 се добавя следната алинея:

„Държавите-членки гарантират, че за целите на първа алинея, техните съответни компетентни власти разполагат с правомощия да налагат или прилагат финансови и нефинансови санкции или други мерки. Тези санкции или мерки са ефективни, пропорционални и възпиращи.“

(5) В първа алинея на член 57 буква с) се заменя със следното:

„с) стойността на експозицията на секюритизационни позиции, които получават рисково тегло 1 250 % съгласно настоящата директива, и стойността на експозицията на секюритизационни позиции в търговския портфейл, които биха получили рисково тегло 1 250 %, ако бяха част от нетърговския портфейл на същите кредитни институции.

(6) В член 64 се добавя следният параграф:

„5. Кредитните институции прилагат изискванията на част Б от приложение VII към Директива 2006/49/ЕО спрямо всички свои активи, измервани по справедлива стойност, когато изчисляват размера на собствения капитал и изваждат от разликата на общата стойност по член 57, букви а) - ва) минус букви и) - к) сумата на всички необходими допълнителни корекции на стойността. Комитетът на европейските банкови надзорници изготвя насоки относно подробностите по прилагането на настоящата разпоредба.“

(7) Член 66, параграф 2 се заменя със следното:

„2. Половината от общата стойност на позициите по член 57, букви л) - с) се изважда от общата стойност на позициите по букви а) - ва) минус букви и) - к) на същия член, и половината от общия размер на позициите по букви г) - з) на същия член, след прилагането на лимитите, предвидени в параграф 1 от настоящия член. Доколкото тази половина от общата стойност на позициите от букви л) - с) надвишава общата стойност на позициите в член 57, букви г) - з), превишението следва да се приспада от общата стойност на позициите от букви а) - ва) минус букви и) - к) на същия член.

Позициите в член 57, буква с) не се приспадат, ако са включени в изчисленията на размера на рисково претегленият размер на експозициите за целите на член 75, както е указано в настоящата директива, или в изчисленията на капиталовите изисквания, както е посочено в приложение I или V към Директива 2006/49/ЕО.“

(8) Член 75, букви б) и в) се заменят със следното:

„б) по отношение на дейността им в търговския портфейл, за позиционен риск и риск от контрагента и доколкото е позволено да се превишават лимитите, предвидени в членове 111 - 117 за големи експозиции, превишаващи тези лимити, капиталовите изисквания, определени в съответствие с член 18 и членове 28 -32 от Директива 2006/49/ЕО;

в) по отношение на цялостната им стопанска дейност, за валутен риск, за сетълмент риск и за стоков риск, капиталовите изисквания, определени в съответствие с член 18 от Директива 2006/49/ЕО;“.

(9) Член 101, параграф 1 се заменя със следното:

„1. Кредитна институция спонсор или кредитна институция инициатор, която по отношение на дадена секюритизация е приложила член 95 при изчисляването на размера на рисковото претеглените експозиции или е продала инструменти от търговския си портфейл на секюритизационно дружество със специална цел, в резултат на което от нея вече не се изисква да държи собствен капитал срещу риска от тези инструменти, не осигурява с оглед на намаляване на потенциалните или реални загуби на инвеститорите подкрепа на секюритизацията, която излиза извън договорните ѝ задължения.“

(10) Член 136 се изменя както следва:

а) в параграф 1, втора алинея се добавят следните букви:

„е) изискване към кредитните институции да ограничат променливите възнаграждения като процент от общите нетни приходи, когато това е несъвместимо с поддържането на разумна капиталова база;

ж) изискване към кредитните институции да използват нетната печалба за укрепване на капиталовата база.“;

б) в параграф 2 се добавя следната алинея:

„За целите на определяне на подходящото равнище на собствен капитал въз основа на прегледа и оценката, извършени в съответствие с член 124, компетентните власти оценяват дали следва да се наложи конкретно изискване за собствен капитал в допълнение към минималното равнище, за да се отчетат рисковете, на които е изложена или може да бъде изложена кредитната институция, като вземат предвид следното:

а) количествените и качествените аспекти в процеса на оценка на кредитната институция, посочен в член 123;

б) посочените в член 22 управленски правила и мерки, процеси и механизми на кредитните институции;

в) резултатите от прегледа и оценката, извършени в съответствие с член 124.“

(11) Член 145, параграф 3 се заменя със следното:

„3. Кредитните институции приемат официална политика с цел спазване на предвидените в параграфи 1 и 2 изисквания за оповестяване и разполагат с политики за оценка на уместността на извършваните от тях оповестявания, включително за тяхната проверка и честотата, с която се извършват. Кредитните институции разполагат и с политика за оценка дали извършваните от тях оповестявания предоставят достатъчно информация на участниците на пазара относно рисковия профил на институциите.

Когато тези оповестявания не предоставят достатъчно информация на участниците на пазара относно рисковия профил на институциите, кредитните институции публично оповестяват необходимата информация в допълнение към тази, изисквана съгласно параграф 1. Те разкриват обаче само информация, която е съществена и не представлява търговска тайна или не е поверителна съгласно техническите критерии, посочени в приложение XII, част 1.“

(12) Заглавието на глава VI се заменя със следното:

„ДЕЛЕГИРАНИ АКТОВЕ И ИЗПЪЛНИТЕЛНИ ПРАВОМОЩИЯ“.

(13) Член 150 се изменя както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. По отношение на собствения капитал, без това да засяга изискването Комисията да представи предложение съгласно член 62, техническите корекции в следните сфери се приемат чрез делегирани актове съгласно член 151а, и при условията на членове 151б и 151в:

а) поясняване на определенията с оглед еднаквото прилагане на настоящата директива;

б) поясняване на определенията с оглед отчитане промените на финансовите пазари при прилагането на настоящата директива;

в) уеднаквяване на терминологията и определенията в съответствие с последващи закони за кредитните институции и други свързани с тях въпроси;

г) разширяване на съдържанието на списъка, посочен в членове 23 и 24 и предвиден в приложение I, или адаптиране на терминологията, използвана в този списък, с оглед отчитане на промените на финансовите пазари;

д) областите, в които компетентните власти обменят информацията, посочена в член 42;

е) технически корекции в членове 56 - 67 и в член 74 в резултат на промените в счетоводните стандарти или изискванията, за да се отчете законодателството на Съюза или във връзка с хармонизирането на надзорните практики;

и) промяна на списъка на класовете експозиции в членове 79 и 86 с оглед отчитане на промените на финансовите пазари;

й) сумата, посочена в член 79, параграф 2, буква в), член 86, параграф 4, буква а), приложение VII, част 1, точка 5 и приложение VII, част 2, точка 15, с оглед отчитане на последиците от инфлацията;

к) списъка и класификацията на задбалансовите позиции в приложения II и IV;

л) коригиране на разпоредбите на приложение III и приложения V - XII, за да се отчетат промените на финансовите пазари (по-специално нови финансови продукти), или в счетоводните стандарти или изисквания, които отчитат законодателството на Съюза, или във връзка с хармонизирането на надзорните практики.

1а. Следните мерки се приемат в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 151, параграф 2а:

г) технически корекции на списъка в член 2;

д) промяна на размера на първоначалния капитал, предвиден в член 9, с оглед промените в икономическата и паричната област;“;

б) параграф 2 се изменя както следва:

i) в първата алинея, уводната част се заменя със следното:

„Комисията може да приеме следните мерки:“;

ii) втората алинея се заменя със следното:

„Мерките, посочени в първа алинея, букви а), б), в) и е), се приемат чрез делегирани актове в съответствие с член 151а, и при условията на членове 151б и 151в. Мерките, посочени в първа алинея, букви г) и д) се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 151, параграф 2а.“

(14) Член 151, параграфи 2 и 3 се заличават.

(15) Вмъкват се следните членове:

„Член 151а

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегираните актове, посочени в член 150, параграф 1 и член 150, параграф 2, втора алинея, първо изречение се предоставят на Комисията за срок от четири години считано от 15 декември 2010 г. Комисията изготвя доклад относно делегираното правомощия най-късно шест месеца преди края на четиригодишния срок. Делегирането на право-

мощието се подновява автоматично за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не го оттеглят в съответствие с член 151б.

2. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира едновременно Европейския парламент и Съвета за него.

3. Правомощието да приема делегирани актове се предоставят на Комисията при условията, предвидени в член 151б и член 151в.“

Член 151б

Отмяна на делегирането

1. Делегирането на правомощието, посочено в член 150, параграф 1 и член 150, параграф 2, втора алинея, първо изречение може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета.

2. Институцията, започнала вътрешна процедура за вземане на решение дали да оттегли делегирането на правомощия, полага усилия да информира другата институция и Комисията в разумен срок преди да вземе окончателното решение, като посочва делегираното правомощие, което може да бъде оттеглено.

3. С решението за оттегляне се прекратява делегирането на правомощието, посочено в същото решение. То поражда действие незабавно или на посочена в него по-късна дата. Решението за оттегляне не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила. То се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 151в

Възражения срещу делегираните актове

1. Европейският парламент или Съветът могат да възразят срещу делегиран акт в срок от три месеца от датата на нотификацията. По инициатива на Европейския парламент или на Съвета този срок се удължава с три месеца.

2. Ако към момента на изтичането на посочения в параграф 1 срок нито Европейският парламент, нито Съветът не е възразил срещу делегирания акт, той се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и влиза в сила на посочената в него дата. Делегираният акт може да се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и да влезе в сила преди изтичането на посочения срок, ако и Европейският парламент и Съветът са информирали Комисията за намерението им да не правят възражения.

3. Ако Европейският парламент или Съветът възразят срещу делегиран акт в рамките на предвидения в параграф 1 срок, то той не влиза в сила. В съответствие с член 296 от ДФЕС институцията, която възразява срещу делегирания акт, посочва основанията за това.“

(16) В член 152 се добавят следните параграфи:

„5а. До 31 декември 2011 г. кредитните институции, изчисляващи размера на рисково претеглената експозиция съгласно членове 84–89, осигуряват собствен капитал, който е при всички случаи по-голям или равен на стойността, посочена в параграф 5в или параграф 5г, ако е приложимо.

5б. До 31 декември 2011 г. кредитните институции, използващи усъвършенстваните подходи за измерване, посочени в член 105, при изчисляването на своите капиталови изисквания за операционен риск осигуряват собствен капитал, който при всички случаи е по-голям или равен на стойността, посочена в параграфи 5в или 5г, ако е приложимо.

5в. Посочената в параграфи 5а и 5б стойност е 80 % от общия минимален размер на собствения капитал, който кредитните институции са задължени да поддържат съгласно член 4 от Директива 93/6/ЕИО и Директива 2000/12/ЕО за периода преди 1 януари 2007 г.

5г. При условие че бъде одобрено от компетентните власти, за кредитните институции, посочени в параграф 5д, определената в параграфи 5а и 5б стойност може да бъде до 80 % от общия минимален размер на собствения капитал, който кредитните институции са задължени да поддържат съгласно членове 78–83, 103 или 104 и Директива 2006/49/ЕО за периода преди 1 януари 2011 г.

5д. Кредитна институция може да прилага параграф 5г, единствено ако е започнала да използва вътрешно-рейтингов подход или усъвършенствания подход на измерване при изчислението на своите капиталови изисквания на 1 януари 2010 г. или след това.“

(17) В член 154, параграф 5 се заменя със следното:

„5. До 31 декември 2012 г. претеглената по експозициите загуба при неизпълнение за всички експозиции на дребно, обезпечени с жилищни имоти, без да се ползват гаранции от централни правителства, не може да бъде по-ниска от 10 %.“

(18) В член 156, след трета алинея се вмъкват следните алинеи:

„До 1 април 2013 г. Комисията прави преглед и докладва относно разпоредбите за възнагражденията, включително тези, посочени в приложения V и XII, по-специално във връзка с тяхната ефективност, прилагане и изпълнение, като взема предвид тенденциите в международен план. При този преглед се установяват евентуални пропуски, свързани с прилагането на принципа на пропорционалност по отношение на тези разпоредби. Комисията предоставя този доклад на Европейския парламент и на Съвета, заедно с подходящи предложения.

За осигуряване на съгласуваност и равни условия Комисията прави преглед на изпълнението на член 54, с цел установяване на степента на съгласуваност на санкциите и другите мерки, налагани в рамките на Съюза и, при необходимост, изготвя предложения.

Периодичният преглед на Комисията по отношение на прилагането на настоящата директива гарантира, че начинът на нейното прилагане не води до явна дискриминация между кредитните институции въз основа на тяхната правна структура или модел на собственост.

За да се гарантира съгласуваност на разумния подход към капитала, Комисията прави преглед на относителността на позоваването на актове по смисъла на член 6б, параграф 1а, буква а) в приложение V, точка 23, буква о), подточка ii) веднага след като поеме инициатива за преглед на определението за капиталови инструменти, както е предвидено в членове 56–67.“

(19) Вмъква се следният член:

„Член 156а

До 31 декември 2011 г. Комисията извършва преглед и докладва относно целесъобразността от извършването на промени за привеждане в съответствие на приложение IX от настоящата директива, като взема под внимание международните споразумения относно капиталовите изисквания към кредитните институции за секюритизационните позиции. Комисията представя този доклад на Европейския парламент и на Съвета, заедно с подходящи законодателни предложения.“

(20) Приложенията се изменят, както е посочено в приложение I към настоящата директива.

Член 2

Изменения на Директива 2006/49/ЕО

Директива 2006/49/ЕО се изменя, както следва:

(1) В член 3, параграф 1, първа алинея се добавя следната буква:

„у) „секюритизационна позиция“ и „пресекюритизационна позиция“ означават съответно секюритизационна позиция и пресекюритизационна позиция според определението в Директива 2006/48/ЕО.“

(2) В член 17, параграф 1, първа алинея уводната част се заменя със следното:

„Когато институцията изчислява размера на рисково претеглената експозиция за целите на приложение II към настоящата директива в съответствие с членове 84–89 от Директива 2006/48/ЕО, тогава за целите на изчислението, предвидено в приложение VII, част 1, точка 3б от Директива 2006/48/ЕО, се прилагат следните правила:“.

(3) Член 18, параграф 1, буква а) се заменя със следното:

„а) капиталовите изисквания, изчислени в съответствие с методите и вариантите, предвидени в членове 28—32 и в приложения I, II и VI, и, когато е приложимо, в приложение V, за дейността си в търговския портфейл и в точки 1—4 от приложение II за дейността си в нетърговския портфейл.“

(4) Заглавието на Раздел 2 от Глава VIII се заменя със следното:

„Делегирани актове и изпълнителни правомощия“.

(5) Член 41, параграф 2 се заменя със следното:

„2. Мерките, посочени в параграф 1, се приемат чрез делегирани актове в съответствие с член 42а, и при условията на членове 42б и 42в.“

(6) Член 42, параграф 2 се заличава.

(7) Въмъкват се следните членове:

„Член 42а

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегираните актове, посочени в член 41 се предоставят на Комисията за срок от четири години считано от 15 декември 2010 г. Комисията изготвя доклад относно делегираното правомощие най-късно шест месеца преди края на четиригодишния срок. Делегирането на правомощието се подновява автоматично за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не го оттеглят в съответствие с член 42б.

2. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира едновременно Европейския парламент и Съвета за него.

3. Правомощието да приема делегирани актове се предоставят на Комисията при условията, предвидени в членове 42б и 42в.

Член 42б

Оттегляне на делегирането

1. Делегирането на правомощието, посочено в член 41 може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета.

2. Институцията, започнала вътрешна процедура за вземане на решение дали да оттегли делегиране на правомощие, полага усилия да информира другата институция и Комисията в разумен срок преди да вземе окончателното решение, като посочва делегираното правомощие, което може да бъде оттеглено.

3. С решението за оттегляне се прекратява делегирането на правомощието, посочено в същото решение. То поражда

действие незабавно или на посочена в него по-късна дата. Решението за оттегляне не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила. То се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 42в

Възражения срещу делегираните актове

1. Европейският парламент или Съветът могат да възразят срещу делегиран акт в срок от три месеца от датата на нотификацията. По инициатива на Европейския парламент или на Съвета този срок се удължава с три месеца.

2. Ако към момента на изтичането на посочения в параграф 1 срок нито Европейският парламент, нито Съветът не е възразил срещу делегиран акт, той се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и влиза в сила на посочената в него дата. Делегираният акт може да се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и да влезе в сила преди изтичането на посочения срок, ако Европейският парламент и Съветът са информирали Комисията за намерението си да не правят възражения.

3. Ако Европейският парламент или Съветът възразят срещу делегиран акт в рамките на посочения в параграф 1 срок, то той не влиза в сила. В съответствие с член 296 от Договора за функционирането на Европейския съюз Институцията, която възразява срещу делегиран акт, посочва основанията за това.“

(8) Член 47 се заменя със следното:

„До 30 декември 2011 г. или по-ранна дата, определена от компетентните власти на индивидуална основа, институциите, които са получили признаване на модела за специфичен риск преди 1 януари 2007 г. в съответствие с приложение V, точка 1, могат по отношение на това съществуващо признаване да прилагат точки 4 и 8 от приложение VIII към Директива 93/6/ЕИО съгласно тяхното състояние преди 1 януари 2007 г.“

(9) Приложенията се изменят, както е посочено в приложение II към настоящата директива.

Член 3

Транспониране

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобразят с:

а) член 1, точки 3, 4, 16 и 17 и приложение I, точка 1, точка 2, буква в), точка 3, и точка 5, буква б), подточка iii) най-късно до 1 януари 2011 г.; и

б) разпоредбите на настоящата директива, различни от посочените в буква а) до 31 декември 2011 г.

Когато държавите-членки приемат мерките посочени в настоящия параграф, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с приложение I, точка 1 изискват от кредитните институции да прилагат установените там принципи по отношение на

- i) дължимите възнаграждения въз основа на договори, сключени преди дата на действително изпълнение във всяка държава-членка и начислени или изплатени след тази дата; и
- ii) начислените, но все още неизплатени възнаграждения преди датата на действително изпълнение във всяка държава-членка за услуги предоставени през 2010 г.

3. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 4

Доклад

Предвид международния характер на Базелската рамка и рисковете, свързани с неедновременното изпълнение на

промените в тази рамка в основните юрисдикции, Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета до 31 декември 2010 г. относно постигнатия напредък в международното изпълнение на измененията на рамката за капиталовата адекватност, като отправя подходящи предложения.

Член 5

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила в деня след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 6

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 24 ноември 2010 година.

За Европейския парламент

Председател

J. BUZEK

За Съвета

Председател

O. CHASTEL

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Приложения V, VI, VII, IX и XII към Директива 2006/48/ЕО се изменят, както следва:

(1) В приложение V се добавя следният раздел:

„11. ПОЛИТИКИ ЗА ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯТА

23. При разработване и прилагане на всички политики за възнагражденията, включително на тези за заплатите и за пенсионните обезщетения по преценка на работодателя, за категории персонал, включително висшето ръководство, служителите, поемащи риск, служителите с контролни функции, както и всеки служител, чието общо възнаграждение го поставя в същата категория възнаграждения като висшето ръководство и служителите, поемащи риск, и чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху рисковия им профил, кредитните институции съблюдават следните принципи по начин и в степента, които са подходящи за техния размер, вътрешна организация и за естеството, обхвата и сложността на тяхната дейност:

- а) политиката за възнагражденията съответства и насърчава надеждното и ефективно управление на риска и не поощрява поемането на риск, който надвишава нивото на риск, допускано от кредитната институция;
- б) политиката за възнагражденията отговаря на бизнес стратегията, целите, ценностната система и дългосрочните интереси на кредитната институция и включва мерки за избягване на конфликти на интереси;
- в) управителният орган на кредитната институция, в изпълнение на своите надзорни функции, приема и периодично подлага на преглед общите принципи на политиката за възнагражденията и отговора за нейното изпълнение;
- г) изпълнението на политиката за възнагражденията подлежи, поне веднъж годишно, на централен и независим вътрешен преглед за спазване на политиките и процедурите за възнагражденията, приети от управителния орган в изпълнение на неговите надзорни функции;
- д) служителите, изпълняващи контролни функции, са независими от стопанските единици, върху които упражняват надзор, разполагат с подходящи правомощия и получават възнаграждения съобразно степента на постигане на целите, свързани с техните функции, независимо от резултатите от стопанските дейности, които те контролират;
- е) възнагражденията на висшите служители, работещи в областта на управлението на риска и спазването на правилата, се контролират пряко от комитета по възнагражденията, посочен в точка 24 или ако такъв комитет не е създаден, от управителния орган в изпълнение на неговите надзорни функции;
- ж) когато възнаграждението е обвързано с резултатите от дейността, неговият общ размер се основава на комбинация от оценката за резултатите на отделното лице и на съответната стопанска единица, както и на цялостните резултати на кредитната институция, а при оценката на индивидуалните резултати се вземат предвид финансови и нефинансови критерии;
- з) оценката на резултатите се прави за период от няколко години, за да се гарантира оценяването на дългосрочните резултати и това, че действителното заплащане за зависещите от резултатите компоненти на възнаграждението обхваща период, отчитащ бизнес цикъла на кредитната институция, както и нейните бизнес рискове;
- и) общият размер на променливото възнаграждение не ограничава способността на кредитната институция да укрепва своята капиталова база;
- й) гарантираното променливо възнаграждение се предоставя по изключение и единствено във връзка с назначаването на нови служители и изплащането му се ограничава до първата година;
- к) в случая на кредитни институции, които се възползват от извънредна държавна подкрепа:
  - и) променливото възнаграждение е строго ограничено като процент от нетните приходи, когато то е несъвместимо с поддържането на разумна капиталова база и навременното прекратяване на държавната подкрепа.

- ii) съответните компетентни власти изискват от кредитните институции да реструктурират възнагражденията по начин, който да е съобразен с разумното управление на риска и дългосрочния растеж, включително и когато е подходящо, установяването на граници за възнагражденията на лицата, които ефективно ръководят стопанската дейност на кредитната институция по смисъла на член 11, параграф 1.
- iii) на лицата, които ефективно ръководят стопанската дейност на кредитната институция по смисъла на член 11, параграф 1 не се плаща променливо възнаграждение, освен ако това не е обосновано.
- л) фиксираният и променливият елементи на общото възнаграждение са подходящо балансирани като фиксираният елемент представлява достатъчно висок дял от общото възнаграждение, така че да позволява прилагането на напълно гъвкава политика за променливите елементи на възнаграждението, включително възможността да не се изплащат променливия елемент на възнаграждението.

Кредитните институции определят подходящи съотношения между фиксирания и променливия елемент на общото възнаграждение.

- м) заплащанията, свързани с предсрочно прекратяване на договор, отразяват постигнатите с течение на времето резултати и са определени по такъв начин, че да не се компенсира неуспеха;
- н) измерването на резултатите от дейността, използвано за изчисляване на променливите елементи на възнаграждението или групите от променливи елементи, включва корекция за всички видове настоящи и бъдещи рискове и отчита разходите за набиране на капитал и изискваната ликвидност.

При разпределението на променливите елементи на възнаграждението в рамките на кредитната институция също така се отчитат всички видове настоящи и бъдещи рискове;

- о) съществена част, която при всички случаи е поне 50 % от променливото възнаграждение, включва подходящ баланс на:
  - i) акции или равностойни права на собственост в зависимост от правната структура на съответната кредитна институция, или свързани с акции инструменти или равностойни непарични инструменти, в случай на некотирана на борсата кредитна институция, и
  - ii) когато е подходящо, други инструменти по смисъла на член 6б, параграф 1а, буква а), които адекватно отразяват кредитното качество на кредитната институция като постоянен проблем.

Инструментите, посочени в настоящата точка, подлежат на подходяща политика на задържане, целяща постигане на съответствие между стимулите и дългосрочните интереси на кредитната институция. Държавите-членки или техните компетентни власти могат да наложат ограничения по отношение на вида и формата на тези инструменти или да забранят определени инструменти, ако е подходящо. Тази точка се прилага както за частта от променливия елемент на възнаграждението, отложена в съответствие с точка п), така и за частта от променливия елемент на възнаграждението, която не е отложена.

- п) съществена част, която при всички случаи е поне 40 % от променливия елемент на възнаграждението, се отлага за период от време, който е не по-малък от три до пет години и е надлежно съобразен с естеството на стопанската дейност, нейните рискове и дейността на въпросния служител.

Възнаграждение, платимо съгласно механизма на отлагане, се предоставя не по-бързо от на пропорционален принцип. При променлив елемент на възнаграждението в особено голям размер изплащането на поне 60 % от сумата се отлага. Продължителността на периода на отлагане се определя според стопанския цикъл, естеството на стопанската дейност, нейните рискове и дейността на въпросния служител;

- р) променливото възнаграждение, включително отложената му част, се изплаща или предоставя, само ако това не застрашава устойчивостта, в зависимост от финансовото състояние на кредитната институция като цяло и при условие че това е оправдано, предвид резултатите, постигнати от кредитната институция, стопанската единица и съответното лице;

Без да се засягат основните принципи на националното договорно и трудово право, общият размер на променливите възнаграждения по принцип значително се съкращава, ако възникне по-нисък или отрицателен финансов резултат на кредитната институция, като това се отнася както за текущите възнаграждения, така и за намаления в изплащането на предварително заработените суми, в това число и чрез мерки като малус и възстановяване на изплатени суми.

- с) пенсионната политика отговаря на стопанската стратегия, целите, ценностната система и дългосрочните интереси на кредитната институция.

Ако служителят напусне кредитната институция преди пенсиониране, пенсионните обезщетения по преценка на работодателя се задържат от кредитната институция под формата на посочените в буква о) инструменти за срок от пет години. В случай че служителят достигне пенсионна възраст, пенсионните обезщетения по преценка на работодателя се изплащат на служителя под формата на посочените в буква о) инструменти, които подлежат на петгодишен период на задържане;

- т) от служителите се изисква да се ангажират да не използват лични стратегии за хеджиране или застраховане, свързани с възнагражденията или отговорността, с цел да намалят ефекта на отчитането на риска, заложено в механизмите им на възнаграждение;
- у) променливото възнаграждение не се изплаща посредством инструменти или методи, които улесняват заобикалянето на изискванията на настоящата директива;

Принципите, уредени в настоящата точка, се прилагат от кредитните институции на равнище група, дружество-майка и дъщерни дружества, включително и тези, които са установени в офшорни финансови центрове.

24. Кредитните институции, които са значими от гледна точка на техния размер и вътрешна организация, както и от гледна точка на естеството, обхвата и сложността на тяхната дейност, създават комитет по възнагражденията. Съставът на комитета по възнагражденията се определя така, че да може да се произнася компетентно и независимо по политиките и практиките за възнагражденията, както и по създадените стимули за управление на риска, капитала и ликвидността.

Комитетът по възнагражденията отговаря за изготвянето на решения относно възнагражденията, включително такива, които оказват влияние върху риска и управлението на риска на съответната кредитна институция и които да бъдат взети от управителния орган в качеството му на орган, упражняващ надзорни функции. Председателят и членовете на комитета по възнагражденията са членове на управителния орган, като те нямат изпълнителни функции в съответната кредитна институция. При изготвянето на такива решения комитетът по възнагражденията отчита дългосрочните интереси на акционерите, инвеститорите и други заинтересовани страни в кредитната институция."

- (2) В приложение VI, част 1 се изменя, както следва:

- а) точка 8 се заменя със следното:

„8. Без да се засягат точки 9, 10 и 11, спрямо експозициите към регионални правителства и местни органи се прилага същото рисково тегло, както по отношение на експозициите към институции по точка 11а. Такова третиране е независимо от упражняването на преценката, посочена в член 80, параграф 3. Не се прилага преференциалното третиране на краткосрочните експозиции, посочени в точки 31, 32 и 37.“;

- б) вмъква се следната точка:

„11а. Без да се засягат точки 9, 10 и 11 по отношение на експозициите към регионални правителства и местни органи на държавите-членки, деноминирани и финансирани в националната валута на това регионално правителство и местен орган, се прилага рисково тегло от 20 %.“;

- в) точка 68 се изменя както следва:

- і) в първата алинея букви г) и д) се заменят със следното:

„г) заеми, обезпечени с жилищен недвижим имот, или с дялове във финландски жилищностроителни дружества съгласно точка 46 — до по-ниската стойност между главницата на правата за разпореждане с имота, комбинирани с всякакви права за разпореждане от предходните ипотeki и 80 % от стойността на заложения имот, или с първостепенни дялове, емитирани от френските фондове (Fonds Communs de Creances) или от равностойни дружества за секюритизация, управлявани от законите на държава-членка, които секюритизират експозиции, свързани с жилищни недвижими имоти. В случай че такива първостепенни дялове се използват като обезпечение, специалният публичен надзор за защита на притежателите на облигации, предвиден в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (*), гарантира, че във всеки един момент, докато са включени в покритата група, най-малко 90 % от основните активи на тези дялове се състоят от жилищни ипотeki, комбинирани с всякакви предходни права за разпореждане с имота, до по-ниската стойност между стойността на главниците, дължими по тези дялове, главниците на правата за разпореждане с имота и 80 % от стойността на заложения имот, че дяловете се признават за първа степен кредитно качество съгласно настоящото приложение и че тези дялове не превишават 10 % от номиналната стойност на емисията, която все още е в обращение.

Експозиции, резултат от прехвърляне и управление на плащания на длъжниците или на приходи от ликвидация по отношение на заеми, обезпечени със залог на първостепенни дялове или дългови ценни книжа не се включват при изчислението на 90 %-вия лимит;

д) заеми, обезпечени с търговски недвижими имоти, или с дялове във финландски жилищностроителни дружества съгласно точка 52 — до по-ниската стойност между главницата на правата за разпореждане с имота, комбинирани с всякакви права за разпореждане от предходните ипотeki и 60 % от стойността на заложения имот, или с първостепенни дялове, емитирани от френските фондове (Fonds Communs de Creances) или от равностойни дружества за секюритизация, управлявани от законите на държава-членка, които секюритизират експозиции, свързани с търговски недвижими имоти. В случай че такива първостепенни дялове се използват като обезпечение, специалният публичен надзор за защита на притежателите на облигации, предвиден в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО, гарантира, че във всеки един момент, докато са включени в групата за покритие, най-малко 90 % от основните активи на тези дялове се състоят от търговски ипотeki, комбинирани с всякакви предходни права за разпореждане с имота до по-ниската стойност между стойността на главниците, дължими по тези дялове, главниците на правата за разпореждане с имота и 60 % от стойността на заложения имот, че дяловете се признават за първа степен кредитно качество съгласно настоящото приложение и че тези дялове не превишават 10 % от номиналната стойност на емисията, която все още е в обращение.

Компетентните власти могат да признаят за приемливи заеми, обезпечени с търговски недвижим имот, когато 60 %-ното съотношение между стойността на заема и стойността на имота е превишено до максимално ниво от 70 %, ако общата стойност на активите, предоставени като обезпечение за облигации с покритие, превишава номиналната стойност на облигациите с покритие и в обращение най-малко с 10 %, а вземанията на притежателите на облигациите отговарят на изискванията за правна сигурност, предвидени в приложение VIII. Вземанията на притежателите на облигациите с покритие са с предимство пред всички други вземания по обезпечението. При изчислението на 90 %-ния лимит не се включват заеми, обезпечени със залог на първостепенни дялове и или дългови ценни книжа, които дружеството притежава поради прехвърляне или управление на плащанията от длъжниците по залозите или поради несъстоятелност на длъжниците;

(*) ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32.;

ii) трета алинея се заменя със следното:

„До 31 декември 2013 г. 10 %-ният лимит за първостепенни дялове, емитирани от френските фондове (Fonds Communs de Creances) или от равностойни дружества за секюритизация, както е предвидено в букви г) и д), не се прилага, при условие че:

i) секюритизираните експозиции на жилищни или търговски недвижими имоти се дължат на член на същата консолидирана група, към която емитентът на облигации с покритие също принадлежи, или на дружество, свързано със същия централен орган, с който е свързан и емитентът на облигации с покритие (това участие или връзка с обща група следва да се определи в момента, в който първостепенните дялове се превръщат в обезпечение за облигациите с покритие); и

ii) член на същата консолидирана група, към която емитентът на облигации с покритие също принадлежи, или на дружество, свързано със същия централен орган, с който е свързан и емитентът на облигации с покритие, запазва целия транш „първа загуба“, покриващ тези първостепенни дялове.

До 31 декември 2012 г. Комисията прави преглед на целесъобразността на предвидената в трета алинея дерогация и, ако е уместно, целесъобразността на разширяване на подобно третиране на цел включване на всяка друга форма на облигации с покритие. Във връзка с този преглед Комисията може, по целесъобразност, да приема делегирани актове в съответствие с член 151а, и при условията на членове 151б и 151в с цел удължаване на дерогацията или придаване на постоянен характер на дерогацията или разширяването ѝ с цел включване на други форми на облигации с покритие.“

3. В приложение VII, част 2, раздел 1, точка 8, буква г) се заменя със следното:

„г) за облигациите с покритие, както са определени в приложение VI, част 1, точки 68—70, може да бъде определена стойност на LGD от 11,25 %“;

(4) Приложение IX се изменя, както следва:

а) в част 3, точка 1 се добавя следната буква:

„в) кредитната оценка не се базира изцяло или частично на подкрепа с гаранции, предоставена от самата кредитна институция. В такъв случай кредитната институция разглежда съответната позиция като нерейтингована и прилага съответното третиране на нерейтинговани позиции, както е посочено в част 4.“;

б) Част 4 се изменя, както следва:

i) точка 5 се заменя със следното:

„5. Когато кредитната институция притежава две или повече припокриващи се позиции при секюритизация, ще се изисква до размера на припокриването да се включва при изчислението на размера на рисково претеглените ѝ експозиции само позицията или частта от позиция, водеща до по-голям размер на рисково претеглените експозиции. Кредитната институция може също така да признае такова припокриване между капиталовите изисквания за специфичен риск за позициите в търговския портфейл и капиталовите изисквания за позициите в банковия портфейл, при условие че кредитната институция е в състояние да изчислява и сравнява капиталовите изисквания за съответните позиции. По смисъла на настоящата точка „припокриване“ е налице, когато позициите напълно или частично представляват експозиция към един и същ риск, така че до размера на припокриването се установява една-единствена експозиция.

Когато точка 1, буква в) от част 3 се прилага за позиции от програми за търговски книжа, покрити с активи (АВСР), кредитната институция може, с одобрението на компетентните власти, да използва рисковото тегло, приложено към ликвидното улеснение, за да изчисли размера на рисково претеглената експозиция за АВСР, ако ликвидното улеснение е равноправно на АВСР, така че те формират покриващи се позиции и 100 % от АВСР, емитирани по програмата, са покрити с ликвидни улеснения.“;

ii) точка 6 се заменя със следното:

„6. При спазване на условията по точка 8 размерът на рисково претеглената експозиция на секюритизационна или пресекуритизационна позиция с присъдена кредитна оценка се изчислява чрез прилагането към стойността на експозицията на рисковото тегло, съответстващо на степента на кредитното качество, която компетентните власти, в съответствие с член 98, са определили, че съответства на кредитната оценка, така както е установено в таблица 1.“;

iii) Таблица 1 се заменя със следното:

„Таблица 1

Степен на кредитно качество	1	2	3	4 (само за кредитни оценки, различни от краткосрочни кредитни оценки)	всички други степени на кредитно качество
Секюритизационни позиции	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %
Пресекуритизационни позиции	40 %	100 %	225 %	650 %	1 250 %“

iv) Таблица 2 се заличава;

v) точка 46 се заменя със следното:

„46. Съгласно рейтинговия подход размерът на рисково претеглената експозиция на секюритизационната или пресекуритизационната позиция с присъдена кредитна оценка се изчислява чрез прилагането към стойността на експозицията на рисковото тегло, съответстващо на степента на кредитното качество, която компетентните власти, в съответствие с член 98, са определили, че съответства на кредитната оценка, така както е посочено в таблица 4, като полученият резултат се умножава по коефициент 1,06.“;

vi) Таблица 4 се заменя със следното:

„Таблица 4

Степен на кредитно качество		Секюритизационни позиции			Пресекюритизационни позиции	
Кредитни оценки, различни от краткосрочни кредитни оценки	Краткосрочни кредитни оценки	А	Б	В	Г	Д
		1	1	7 %	12 %	20 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %
3		10 %	18 %	35 %	35 %	50 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35 %		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150 %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %
11		650 %			750 %	850 %
всички други и без рейтингова оценка		1 250 % ^а				

vii) Таблица 5 се заличава;

viii) Точка 47 се заменя със следното:

„47. Рисковите тегла в колона В на таблица 4 се прилагат, когато секюритизационната позиция не е пресекюритизационна позиция и ако ефективният брой на секюритизираните експозиции е по-малък от шест. За останалата част от секюритизационните позиции, които не са пресекюритизационни позиции, се прилагат рисковите тегла в колона Б, освен ако позицията е в най-първостепенния транш на дадена секюритизация, в който случай се прилагат рисковите тегла в колона А. За пресекюритизационните позиции се прилагат рисковите тегла в колона Д, освен ако пресекюритизационната позиция е в най-първостепенния транш на пресекюритизацията и никои от базисните експозиции не представляват сами по себе си пресекюритизирани експозиции, в който случай се прилагат рисковите тегла в колона Г. Когато се определя дали даден транш е най-първостепенен, не се изисква да се взимат предвид сумите, дължими по договори за лихвени или валутни деривати, дължими такси или други подобни плащания.“;

ix) точка 48 се заличава;

x) точка 49 се заменя със следното:

„49. При изчисляването на ефективния брой на секюритизираните експозиции многократните експозиции към един дължник се третираат като една експозиция. Ефективният брой на експозициите се изчислява, като:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i\right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

където EAD_i представлява сумата от стойността на всички експозиции към i -ия длъжник. Ако е известен дялът от портфейла, свързан с най-голямата експозиция $C1$, кредитната институция може да изчисли N като $1/C1$;

xi) точка 50 се заличава;

xii) точка 52 се заменя със следното:

„52. При условията на точки 58 и 59 съгласно метода на надзорната формула рисковото тегло за секюритизационна позиция е рисковото тегло, което се прилага в съответствие с точка 53. Рисковото тегло обаче няма да бъде по-малко от 20 % за пресекуритизационни позиции и по-малко от 7 % за всички други секюритизационни позиции.“;

xiii) в точка 53, шеста алинея се заменя със следното:

„ N е ефективният брой на експозициите, изчислен съгласно точка 49. В случаите на пресекуритизация кредитната институция разглежда броя на секюритизационните позиции в групата, а не броя на базисните експозиции в първоначалните групи, от които произхождат базисните секюритизирани експозиции.“

(5) Приложение XII се изменя както следва:

а) Заглавието се заменя със следното:

„ТЕХНИЧЕСКИ КРИТЕРИИ ОТНОСНО ПРОЗРАЧНОСТТА И ОПОВЕСТЯВАНЕТО“;

б) Част 2 се изменя както следва:

i) точки 9 и 10 се заменят със следното:

„9. Кредитните институции, които изчисляват капиталовите си изисквания в съответствие с член 75, букви б) и в), оповестяват тези изисквания поотделно за всеки риск, посочен в тези разпоредби. Освен това капиталовото изискване за специфичен лихвен риск на секюритизационните позиции се оповестява отделно.

10. Следната информация се оповестява от всяка кредитна институция, която изчислява капиталовите си изисквания в съответствие с приложение V към Директива 2006/49/ЕО:

а) за всеки обхванат подпортфейл:

i) характеристиките на използваните модели;

ii) за капиталовите изисквания в съответствие с приложение V, точка 5а и точка 5л към Директива 2006/49/ЕО поотделно, използваните методики и рисковете, измерени чрез използването на вътрешни модели, включително описание на подхода, използван от кредитната институция за определяне на ликвидните хоризонти, използваните методики за постигане на капиталова оценка, която отговаря на изисквания стандарт за надеждност и използваните подходи при утвърждаване на модела;

iii) описание на стрес тестовете, приложени към подпортфейла;

iv) описание на използваните подходи за бек-тестовете и утвърждаване на точността и последователността на вътрешните модели и процесите на моделиране;

б) степен на одобрение от компетентните власти;

в) описание на степента и методиките за съблюдаване на изискванията, изложени в част Б от приложение VII към Директива 2006/49/ЕО;

- г) максималните, усреднените и минималните стойности:
  - i) дневните показатели за стойността под риск през отчетния период и в края на периода;
  - ii) дневните показатели за стрес - стойността под риск през отчетния период и в края на периода;
  - iii) капиталовите изисквания в съответствие с приложение V, точки 5а и 5л към Директива 2006/49/ЕО поотделно през отчетния период и в края на периода;
- д) размера на капитала в съответствие с приложение V, точки 5а и 5л към Директива 2006/49/ЕО поотделно, заедно със средно претегления ликвиден хоризонт за всеки обхванат подпортфейл;
- е) сравнение между ежедневния размер на стойността под риск към края на деня, и еднократните промени в стойността на портфейла до края на следващия работен ден, както и анализ на всички случаи на съществено превишение през отчетния период.“;

ii) точка 14 се заменя със следното:

„14. Кредитните институции, които изчисляват размера на рисковото претеглените експозиции в съответствие с членове 94—101 или капиталовите изисквания съгласно точка 16а от приложение I към Директива 2006/49/ЕО, оповестяват следната информация, когато е уместно, отделно за своите търговски и нетърговски портфейли:

- а) описание на целите на кредитната институция във връзка със секюритизационната дейност;
- б) естеството на другите рискове, включително ликвидния риск, присъщ на секюритизирани активи;
- в) вида рискове по отношение на старшинство на базисните секюритизационни позиции и по отношение на техните базисни активи, поети и задържани при пресекюритизационната дейност;
- г) различните роли, които играе кредитната институция в процеса на секюритизацията;
- д) индикация за степента на участието на кредитната институция във всяка от ролите, посочени в точка г);
- е) описание на наличните процеси за наблюдаване на промените в кредитния и пазарния риск на секюритизирани експозиции включително как поведението на базисните активи влияе върху секюритизирани експозиции и описание на това как тези процеси се различават за пресекюритизирани експозиции;
- ж) описание на политиката на кредитната институция, уреждаща използването на хеджиране и защита с гаранции за намаляване на рисковете на задържаните секюритизирани и пресекюритизирани експозиции, включително посочване по съответния вид рискова експозиция на контрагенти, към които институцията има съществени хеджиращи позиции;
- з) подходите за изчисляване на размера на рисковото претеглените експозиции, които кредитната институция прилага за своите секюритизационни дейности, включително видовете секюритизирани експозиции, към които се прилага всеки подход;
- и) видовете секюритизационни дружества със специална цел, които кредитната институция, в качеството си на спонсор, използва, за да секюритизира експозиции на трето лице, включително дали, под каква форма и до каква степен кредитната институция има експозиции към тези секюритизационни дружества със специална цел, поотделно за балансовите и задбалансовите експозиции, както и списък на дружествата, които кредитната институция управлява или консултира и които инвестират в секюритизационни позиции, които кредитната институция е секюритизирала или в секюритизационни дружества със специална цел, които кредитната институция спонсорира;
- й) обобщена информация за счетоводните политики на кредитната институция за секюритизационните дейности, включително:
  - i) дали трансакциите се третираат като продажби или финансиране;

- ii) признаването на печалбите от продажби;
  - iii) методите и основните допускания и входни данни, както и промените спрямо предходния период, по отношение на оценката на секюритизационните позиции;
  - iv) третирането на синтетичните секюритизации, ако не са обхванати от други счетоводни политики;
  - v) как се оценяват активите, които предстоят да бъдат секюритизирани, и дали са включени в търговския или в нетърговския портфейл на кредитната институция;
  - vi) политики за признаване в баланса като пасив на ангажменти, по които кредитната институция може да се наложи да осигури финансова подкрепа за секюритизирани активи;
- к) наименованията на АВКО, използвани при секюритизация, и видовете експозиции, за които е използвана всяка агенция;
- л) когато е приложимо, описание на подхода на вътрешна оценка, както е определено в приложение IX, част 4, включително структурата на процеса на вътрешна оценка и връзката между вътрешната оценка и външните рейтинги, използването на вътрешна оценка за цел, различна от оценка на капитала чрез подхода на вътрешната оценка, контролните механизми за процеса на вътрешна оценка, включително обсъждане на независимостта, отчетността и прегледа на процеса на вътрешна оценка; видовете експозиции, към които се прилага процеса на вътрешна оценка и стрес факторите за определяне на нивата на кредитното подобрене по видове експозиции;
- м) обяснение на значителни промени в някое от количествените оповестявания по букви н) - р), настъпили след последния отчетен период;
- н) отделно за търговския и нетърговския портфейл, следната информация, разбита по видове експозиции:
- i) общия размер на базисните експозиции, секюритизирани от кредитната институция, отделно за традиционни секюритизации, за синтетични секюритизации и за секюритизации, за които кредитната институция действа само в качеството на спонсор;
  - ii) общия размер на балансовите секюритизационни позиции, задържани или закупени, и на задбалансовите секюритизирани експозиции;
  - iii) общия размер на активите, които подлежат на секюритизация;
  - iv) за секюритизирани улеснения, предмет на ускорена амортизация, общия размер на усвоените експозиции, съответстващи на участията на инициатора и инвеститора, общия размер на капиталовите изисквания за кредитната институция породени от участието на инициатора и общия размер на капиталовите изисквания за кредитната институция срещу дела на инвеститора в усвоените суми и неусвоените линии;
  - v) размера на секюритизационните позиции, приспаднати от собствения капитал или с рисково тегло от 1 250 %;
  - vi) обобщена информация за секюритизационната дейност за текущия период, включително размера на секюритизираните експозиции и признати печалби или загуби от продажби;
- о) отделно за търговския и нетърговския портфейл, следната информация:
- i) общия размер на задържаните или закупени секюритизационни позиции и свързаните с тях капиталови изисквания, разбити на секюритизирани и пресекюритизирани експозиции, и допълнително разбити по съдържателен брой групирани рискови тегла или капиталови изисквания, за всеки от използваните подходи за определяне на капиталовите изисквания;

- ii) общия размер на задържаните или закупени пресекюритизирани експозиции, разбити по вида експозиция преди и след хеджирането/застраховането, и експозицията към финансови гаранции, разбита по категория на кредитоспособност на гаранта или по име на гаранта;
  - п) за нетърговския портфейл и относно експозициите, секюритизирани от кредитната институция — размера на обезценените/просрочени секюритизирани активи и загубите, признати от кредитната институция за текущия период, разбити и двете по видове експозиции;
  - р) за търговския портфейл — общия размер на базисните експозиции, секюритизирани от кредитната институция и обект на капиталовите изисквания за пазарен риск, разбити на традиционна/синтетична секюритизация и по видове експозиции.“
- iii) Добавя се следната точка:

„15. Оповестява се публично следната информация, включително периодично се актуализира, поне веднъж годишно, политиката и практиката за възнагражденията на кредитната институция за тези категории персонал, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху нейния рисков профил:

- a) информация относно процеса на вземане на решение, използван при избор на политиката за възнагражденията, включително, ако е приложимо, информация за състава и мандата на комитета по възнагражденията, външния консултант, чиито услуги са използвани за определяне на политиката за възнагражденията, и ролята на съответните заинтересовани страни;
- б) информация относно връзката между заплащането и резултатите от дейността;
- в) най-важните структурни характеристики на системата за възнагражденията, включително информация относно използваните критерии за измерване на постигнатите резултати и коригиране на риска, политиката за отлагане и критериите за предоставяне;
- г) информация относно критериите за постигнатите резултати, на базата на които се определя правото на акции, опции и променливите елементи на възнаграждението;
- д) основните параметри и логика на схемите за променливо възнаграждение, и други непарични добавки;
- е) обобщена количествена информация относно възнагражденията, разбита за по видове стопанска дейност;
- ж) обобщена количествена информация относно възнагражденията, разбита за висшето ръководство и за членовете на персонала, чиито дейности оказват съществено въздействие върху рисковия профил на кредитната институция, като се посочва следното:
  - i) суми на възнагражденията за финансовата година, разделени на постоянни и променливи възнаграждения, и брой на бенефициерите;
  - ii) суми и форма на променливите възнаграждения, разделени на парични наличности, акции, свързани с акции инструменти и други;
  - iii) суми на неизплатените отложени възнаграждения, разделени на безусловни и условни части;
  - iv) сумите на отложените възнаграждения, отпуснати през финансовата година, изплатени и намалени посредством корекции въз основа на постигнатите резултати;
  - v) плащания при наемане и при прекратяване на договори, направени през финансовата година, и брой на бенефициерите на такива плащания; и
  - vi) плащания при прекратяване на договори, направени през финансовата година, брой на бенефициерите на такива плащания и най-високият размер на такава сума отпусната на отделно лице.

За кредитни институции, които са значими от гледна точка на техния размер и вътрешна организация, както и от гледна точка на естеството, обхвата и сложността на тяхната дейност, количествената информация, посочена в тази точка, се предоставя също така на обществеността на равнище лица, които ефективно ръководят стопанската дейност на кредитната институция по смисъла на член 11, параграф 1.

Кредитните институции спазват изискванията, посочени в настоящата точка, по начин, съобразен с техния размер, вътрешна организация и естество, както и с обхвата и сложността на тяхната дейност, без да се засягат разпоредбите на Директива 95/46/ЕО“.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Приложения I, II, V и VII към Директива 2006/49/ЕО се изменят, както следва:

(1) Приложение I се изменя, както следва:

а) точка 8 се изменя както следва:

i) в първа алинея уводната част се заменя със следното:

„8. Освен, ако е определено друго, при изчисляване на капиталовото изискване за пазарен риск от страната, която поема пазарния риск („продавачът на защита“), се използва условният размер на кредитния дериват. Независимо от първото изречение, институцията може да избере да замести условната стойност с условната стойност, от която са приспаднати всички промени в пазарната стойност на кредитния дериват от началния му момент на търгуване. За целите на изчисляване на изискването за специфичен риск, с изключение на суаповете за обща доходност, се прилага падежът на договора за кредитен дериват вместо падежа на задължението. Позициите се определят както следва:“;

ii) подточка v), трета алинея се заменя със следното:

„Ако кредитен дериват за п-то неизпълнение е с присъдена външна кредитна оценка, продавачът на защита изчислява капиталовото изискване за специфичен риск, като използва оценката на деривата и прилага съответните секюритизационни рискови тегла, както е приложимо.“;

б) в точка 14 първата алинея се заменя със следното:

„14. Институцията разпределя своите нетни позиции от търговския портфейл в инструменти, които не са секюритизационни позиции, изчислени в съответствие с точка 1, към подходящите категории в таблица 1, въз основа на техния емитент/длъжник, вътрешната или външна кредитна оценка и остатъчният срок до падежа, като след това ги умножи по теглата, посочени в таблицата. Тя сумира своите претеглени позиции, получени от прилагането на тази точка (независимо дали те са дълги или къси), за да изчисли своето капиталово изискване за специфичен риск. Тя изчислява своето капиталово изискване за специфичен риск за позиции, които са секюритизационни позиции в съответствие с точка 16а.

За целите на настоящата точка и на точки 14а и 16а институцията може да ограничи производението от теглото и нетната позиция до максималната възможна загуба, свързана с риска от неизпълнение. За късите позиции това ограничение може да се изчисли като промяна в стойността дължаща се на незабавно елиминиране на риска от неизпълнение на базисните лица.“;

в) вмъкват се следните точки:

„14а. Чрез дерогация от точка 14, институцията може да определи като капиталово изискване за специфичен риск за портфейла за корелационно търгуване, по-голямата от следните суми:

- а) общото капиталово изискване за специфичен риск, което би било приложимо само за нетните дълги позиции от портфейла за корелационно търгуване, и
- б) общото капиталово изискване за специфичен риск, което би било приложимо само за нетните къси позиции от портфейла за корелационно търгуване.

14б. Портфейлът за корелационно търгуване се състои от секюритизационни позиции и кредитни деривати за п-то неизпълнение, които отговарят на следните критерии:

- а) позициите не са нито пресекюритизационни позиции, нито опции по върху секюритизационен транс, нито каквито и да било други деривати върху секюритизирани експозиции, които не предоставят пропорционален дял от приходите от секюритизационен транс; и
- б) всички референтни инструменти са инструменти, издадени върху задължения на едно лице, включително издадени върху задължения на едно лице кредитни деривати, за които съществува ликвиден двупосочен пазар или обичайно търгувани индекси, базирани на тези референтни лица. Приема се, че двупосочен пазар съществува, когато има независими добросъвестни предложения за покупка и продажба, така че цената, разумно обусловена от последната цена за продажба, или от текущите добросъвестни конкурентни котировки за покупка и продажба, могат да се определят в рамките на един ден и сделката се осъществява по тази цена за относително кратко време съобразно обичайната търговска практика.

14в. Позиции, които са референтни на което и да било от следните, не могат да бъдат част от портфейла за корелационно търгуване:

- а) базисен актив, който може да бъде разпределен в класовете експозиции, посочени в член 79, параграф 1, букви з) и и) от Директива 2006/48/ЕО, в нетърговския портфейл на институцията; или
- б) вземане от дружество със специална цел.

Институция може да включи в портфейла за корелационно търгуване позиции, които не са нито секюритизационни позиции, нито кредитни деривати за п-то изпълнение, но които хеджират други позиции от този портфейл, при условие че за инструмента или базисните му инструменти съществува ликвиден двупосочен пазар, какъвто е описан в точка 14б, буква б).“;

г) вмъква се следната точка:

„16а. По отношение на инструментите в търговския портфейл, които са секюритизационни позиции, институцията претегля своите нетни позиции, изчислени в съответствие с точка 1, както следва:

- а) за секюритизационни позиции, които в нетърговския портфейл на същата институция биха били предмет на стандартизирания подход за кредитен риск, 8 % от рисковото тегло съгласно стандартизирания подход, посочен в част 4 от приложение IX към Директива 2006/48/ЕО;
- б) за секюритизационни позиции, които в нетърговския портфейл на същата институция биха били предмет на вътрешно-рейтинговия подход, 8 % от рисковото тегло, изчислено съгласно вътрешно-рейтинговия подход, посочен в част 4 от приложение IX към Директива 2006/48/ЕО;

За целите на букви а) и б), методът на надзорната формула може да се използва само с одобрение на надзорните органи от институции, които не са институции инициатори, които могат да го прилагат за същата секюритизационна позиция в нетърговския им портфейл. Когато е приложимо, оценките на вероятността от неизпълнение (PD) и на процента на загуба при неизпълнение (LGD), като входни параметри в метода на надзорната формула, се определят в съответствие с членове 84—89 от Директива 2006/48/ЕО или, като алтернатива, при самостоятелно одобрение от надзорните органи, въз основа на оценки, получени в резултат на подхода, предвиден в точка 5а от приложение V, и които съответстват на количествените стандарти за вътрешно-рейтинговия подход. Комитетът на европейските банкови надзорници изготвя насоки, с цел да се гарантира съгласувана употреба на оценките на вероятността от неизпълнение (PD) и на процента на загуба при неизпълнение (LGD), като входни параметри, когато тези оценки се базират на подхода, посочен в точка 5а от приложение V;

Независимо от букви а) и б), за секюритизационни позиции, които биха подлежали на рисково тегло от 1 250 % съгласно член 122а от Директива 2006/48/ЕО ако се намираха в нетърговския портфейл на същата институция, се прилага 8 % от рисковото тегло съгласно същия член.

Институцията сумира своите претеглени позиции, получени от прилагането на тази точка (независимо дали те са дълги или къси), за да изчисли своето капиталово изискване за специфичен риск.

Чрез дерогация от четвъртата алинея, за преходен период, който приключва на 31 декември 2013 г., институцията сумира отделно своите претеглени нетни дълги позиции и своите претеглени нетни къси позиции. По-голямата сума е капиталовото изискване за специфичен риск. Институцията въпреки това докладва пред компетентния орган на държавата-членка по произход общата сума на своите претеглени нетни дълги и нетни къси позиции, разбити по видове базисни активи.“;

д) точка 34 се заменя със следното:

„34. Институцията сумира всички свои нетни дълги позиции и всички нетни къси позиции в съответствие с точка 1. Тя умножава общата си брутна позиция по 8 %, за да изчисли капиталовото си изискване за специфичен риск.“;

е) точка 35 се заличава.

(2) В приложение II, точка 7, втора алинея се замества със следното:

„Независимо от това, в случай на суап за кредитно неизпълнение, институцията, чиято експозиция, възникваща от суапа, представлява дълга позиция в базисния инструмент, има право да използва коефициент от 0 % за потенциална бъдеща кредитна експозиция, освен ако суапът за кредитно неизпълнение не съдържа клауза за анулиране при несъстоятелност на дружеството, чиято експозиция, възникваща от суапа, представлява къса позиция в базисния инструмент, дори и когато базисният инструмент не е в неизпълнение, в който случай коефициентът за потенциална бъдеща кредитна експозиция на институцията не надхвърля размера на премиите, които все още не са платени от дружеството на институцията.“

(3) Приложение V се изменя, както следва:

а) Точка 1 се заменя със следното:

„1. Компетентните власти могат, при посочените в настоящото приложение условия, да разрешават на институциите да изчисляват капиталовите си изисквания за позиционен риск, валутен риск и/или стоков риск, като използват свои собствени вътрешни модели за управление на риска, вместо или заедно с методите, описани в приложения I, III и IV. За всеки отделен случай се изисква компетентните власти да дадат изрично одобрение за използването на модели за целите на надзорните капиталови изисквания.“;

б) В точка 4, втора алинея се заменя със следното:

„Компетентните власти проверяват способността на институцията да изпълнява бек-тестове както при реални, така и при хипотетични промени в стойността на портфейла. Бек-тестването за хипотетични промени в стойността на портфейла се основава на сравнение между стойността на портфейла в края на деня и стойността му в края на следващия ден при допускане, че позициите са непроменени. Компетентните власти изискват от институциите да предприемат подходящи мерки за подобряване на тяхната програма за бек-тестове, ако преценят, че тя е ненадеждна. Като минимално условие, компетентните власти изискват от институциите да извършат бек-тестове за хипотетични промени (като използват промените в стойността на портфейла, които биха възникнали, ако позициите в края на деня останат непроменени).“;

в) Точка 5 се заменя със следното:

„5. За целите на изчисляването на капиталовите изисквания за специфичен риск, свързан с търгувани дългови или капиталови инструменти, компетентните власти признават използването на вътрешен модел на институцията, ако наред със спазването на условията в останалата част на настоящото приложение, вътрешният модел отговаря на следните условия:

а) той обяснява историческите промени на цените в портфейла;

б) той отчита концентрациите по отношение на големината и промените на състава на портфейла;

в) той е устойчив в неблагоприятна среда;

г) той е утвърден с бек-тестове, чиято цел е да се прецени, дали специфичният риск е правилно обхванат. Ако компетентните власти разрешат тези бек-тестове да бъдат извършени въз основа на съответни подпортфейли, последните трябва да бъдат подбрани по подходящ начин;

д) той отчита индивидуалния базисен риск, а именно, институциите показват, че вътрешният модел е чувствителен към съществени характерни различия между подобни, но не идентични позиции;

е) той отчита събитийен риск.

Вътрешният модел на институцията оценява консервативно риска от нисколиквидни позиции и от позиции с ограничена ценова прозрачност в условията на реалистични пазарни сценарии. Освен това моделът отговаря на минималните изисквания по отношение на стандартите за данни. Анализите са достатъчно консервативни и могат да се използват, само когато наличните данни са недостатъчни или не отразяват реалната променливост на позицията или портфейла.

При използването на вътрешен модел институцията може да реши да изключи от изчислението на своето капиталово изискване за специфичен риск позициите в секюритизации или кредитни деривати за п-то неизпълнение, за които прилага капиталово изискване за позиционни рискове съгласно приложение I, с изключение на тези позиции, които са предмет на подхода, предвиден в точка 5л.

С развитието на техниките и на най-добрите практики институциите се възползват от тези нови техники и практики.

От институцията няма да се изисква да отчита риска от неизпълнение и миграционния риск при търгуването дългови инструменти в своите вътрешни модели, когато тя отчита тези рискове чрез изискванията по точки 5а–5к.;

г) Въмъкват се следните точки:

„5а. Институции, които прилагат точка 5 за търгувани дългови инструменти, при изчисляването на капиталовите си изисквания разполагат с установен подход за отчитане на риска от неизпълнение и на миграционния риск за позициите в търговския си портфейл, които са в допълнение към рисковете, отчетени в размера на стойността под риск, както е посочено в точка 5. Институцията показва, че нейният подход отговаря на стандартите за надеждност, посочени в членове 84—89 от Директива 2006/48/ЕО, при допускане за постоянно равнище на риска, и че е коригиран при необходимост с цел отразяване въздействието на ликвидността, концентрациите, хеджирането и опционните характеристики.

Обхват

5б. Подходът за отчитане на допълнителния риск от неизпълнение и на миграционния риск обхваща всички позиции, които са предмет на капиталови изисквания за специфичен лихвен риск, но не обхваща секюритизационните позиции и кредитните деривати за п-то неизпълнение. При условие получаването на одобрение от надзорния орган институцията може да реши да включи последователно всички борсово котираны капиталови позиции и дериватни позиции върху борсово котираны капиталови инструменти, за които такова включване съответства на това как институцията измерва и управлява вътрешно риска. Подходът отразява въздействието от взаимнообвързаността между събитията на неизпълнение и събитията на миграция. Не се отразява въздействието на диверсифицирането между събитията на неизпълнение и на миграция, от една страна, и други фактори на пазарен риск, от друга страна.

Параметри

5в. Подходът за отчитане на допълнителните рискове измерва загубите в резултат на неизпълнение, както и вътрешната или външна рейтингова миграция при 99,9 % доверителен интервал за капиталов хоризонт от една година.

Корелационните допускания се подкрепят от анализ на обективна информация в концептуално надеждна рамка. Подходът за отчитането на допълнителните рискове отразява подходящо концентрацията на един или повече емитенти. Отразяват се също концентрациите, които могат да възникнат в рамките на един клас или в различни класове продукти при неблагоприятни условия. Подходът се основава на допускането за постоянно ниво на риск за едногодишен капиталов хоризонт, което предполага, че отделните позиции в търговския портфейл или набори от позиции, по отношение на които е настъпило неизпълнение или миграция през техния ликвиден хоризонт, са ребалансирани в края на техния ликвиден хоризонт, за да се достигне първоначалното ниво на риск. Като алтернатива, дадена институция може да реши да използва допускането за постоянна позиция за период от една година.

5г. Ликвидните хоризонти се определят съгласно времето, необходимо за продажбата на позициите или за хеджиране на всички съответни съществени ценови рискове при неблагоприятни пазарни условия, като се отделя специално внимание на размера на позицията. Ликвидните хоризонти отразяват действителната практика и опит по време на периоди както на системни сътресения, така и на сътресения, характерни само за институцията. Ликвидният хоризонт се измерва съгласно консервативни допускания и е достатъчно дълъг, така че актът на продажбата или хеджирането, сам по себе си, да не повлияе съществено върху цената, на която биха се извършили продажбата или хеджирането.

Подходящият ликвиден хоризонт за дадена позиция или набор от позиции не може да бъде по-кратък от три месеца.

При определяне на подходящия ликвиден хоризонт за дадена позиция или набор от позиции се вземат предвид вътрешните политики на институцията, свързани с корекцията на стойността и управлението на нетъргуваните позиции. Когато дадена институция определя ликвидните хоризонти по-скоро за набори от позиции, отколкото за индивидуални позиции, критерият за подбора на набора от позиции се определя по начин, който изчерпателно отразява различията в ликвидността. Ликвидните хоризонти са по-големи за позиции, които са концентрирани, което отразява по-дългия период, необходим за реализацията на такива позиции. Ликвидният хоризонт за институция, набираща активи за секюритизация, отразява времето за натрупване, продажба и секюритизация на тези активи или за хеджиране на съществените фактори за риск при неблагоприятни пазарни условия.

5д. Техники за хеджиране могат да бъдат включени в подхода на дадена институция за отчитане на допълнителния риск от неизпълнение или на миграционния риск. Позициите могат да бъдат нетирани, когато дълги и къси позиции реферират към един и същ финансов инструмент. Ефектите от хеджирането и от диверсификацията, свързани с дългите и късите позиции, включващи различни инструменти или различни ценни книжа на един длъжник, както и дългите и късите позиции към различни емитенти, могат да бъдат признати само чрез изрично моделиране на brutните дълги и къси позиции в различните инструменти. Институциите отчитат въздействието на съществените рискове, които могат да се проявят по време на интервала между пажежа на хеджираните позиции и ликвидния хоризонт, както и възможността за съществени базисни рискове в стратегиите за хеджиране по продукт, старшинство в капиталовата структура, вътрешен или външен рейтинг, падеж, година на емитиране и други разлики в инструментите. Институцията отчита хеджираната позиция само до степента, до която тя може да бъде поддържана, когато длъжникът наближава кредитно или друго събитие.

За позиции в търговския портфейл, които са хеджирани посредством динамични стратегии за хеджиране, ребалансиране на хеджираните позиции в рамките на ликвидния хоризонт на хеджираната позиция може да бъде признато, при условие че институцията:

- i) избере да моделира последователно ребалансирането на хеджираната позиция спрямо съответния набор от позиции в търговския портфейл,
- ii) демонстрира, че включването на резултатите от ребалансирането са води до по-добро измерване на риска, и
- iii) демонстрира, че пазарите на използваните за хеджиране инструменти са достатъчно ликвидни, за да позволят такова ребалансиране дори по време на неблагоприятни условия. Всякакви остатъчни рискове от динамични стратегии за хеджиране трябва да бъдат отразени в капиталовото изискване.

5е. Подходът на отчитане на допълнителния риск от неизпълнение и на миграционния риск отразява нелинейното въздействие на опциите, структурираните кредитни деривати и други позиции със съществено нелинейно поведение по отношение на промени в цените. Институцията взема надлежно предвид степента на моделиран риск, присъщ на оценката и оценяването на ценовите рискове, свързани с такива продукти.

5ж. Подходът за отчитане на допълнителния риск от неизпълнение и на миграционния риск се основава на данни, които са обективни и актуални.

Утвърждаване

5з. Като част от независимия преглед на своята система за измерване на риска и на утвърждаване на своите вътрешни модели, както се изисква в настоящото приложение, и с оглед на подхода за отчитане на допълнителния риск от неизпълнение и на миграционния риск, институциите по-специално:

- i) утвърждават, че подходът им на моделиране на взаимовръзките и ценовите промени е подходящ за техния портфейл, включително за избора и теглата на систематичните рискови фактори;
- ii) извършват различни стрес тестове, включително анализ на чувствителността и на сценариите, за да оценят количествената и качествената обективност на подхода, особено по отношение на третирането на концентрациите. Тези тестове не се ограничават до различните събития, настъпили в миналото;
- iii) прилагат подходящо количествено утвърждаване, включително съответни сравнителни показатели за вътрешно моделиране.

Подходът на отчитане на допълнителните рискове отговаря на прилаганите от институцията вътрешни методи за управление на риска с цел установяване, измерване и управление на рисковете при търгуването.

Документиране

5и. Институцията документира своя подход за отчитане на допълнителния риск от неизпълнение и на миграционния риск, така че неговата взаимнообвързаност и други допускания, използвани в моделирането, да са прозрачни за компетентните власти.

Вътрешни подходи въз основа на различни параметри

5й. Ако институцията използва подход за отчитане на допълнителния риск от неизпълнение и на миграционния риск, който е несъвместим с всички изисквания в настоящата точка, но е съвместим с вътрешните методи на институцията за установяване, измерване и управление на рисковете, тя може да демонстрира, че нейният подход води до капиталово изискване, което е поне толкова голямо, колкото ако се основаваше на подход, който е напълно съвместим с изискванията на настоящата точка. Компетентните власти преглеждат поне веднъж годишно дали посоченото в предходното изречение се съблюдава. Комитетът на европейските банкови надзорници следи различните практики в тази област и изготвя насоки, за да осигури равнопоставеност.

Честота на изчисляване

- 5к. Институцията извършва необходимите изчисления по избрания подход за отчитане на допълнителния риск поне веднъж седмично.
- 5л. Компетентните власти признават използването на вътрешен подход за изчисляването на допълнително капиталово изискване вместо капиталово изискване за портфейла за корелационно търгуване съгласно приложение I, точка 14а, при условие че са спазени всички условия в настоящата точка.

Подобен вътрешен подход обхваща по подходящ начин всички ценови рискове при 99,9 %-тов доверителен интервал за капиталов хоризонт от една година, при допускане за постоянно равнище на риск, като подходът се коригира, когато е уместно, за да отрази влиянието на ликвидността, концентрацията, хеджирането и опционните характеристики. Институцията може да включи в посочения в настоящата точка подход всички позиции, които се управляват съвместно с позициите от портфейл за корелационно търгуване, и да изключи тогава тези позиции от подхода по точка 5а.

Размерът на капиталовото изискване за всички ценови рискове не може да бъде по-малък от 8 % от размера на капиталовото изискване, изчислено съгласно приложение I, точка 14а за всички позиции, включени в изискването за всички ценови рискове.

По-специално, по подходящ начин следните рискове се отчитат по подходящ начин:

- a) кумулативният риск, възникващ от многократни неизпълнения, включително редът на неизпълненията, при продукти, разделени на траншове;
- b) риск на кредитния спред, включително гама и крос-гама ефект;
- v) променливост на косвените корелации, включително кръстосаният ефект между спредовете и корелациите;
- г) базисният риск, който включва:
  - i) базисът между спреда на индекс и спредовете на съставляващите го запълнения на отделни лица; и
  - ii) базисът между косвената корелация на индекс и тази на съответните портфейли;
- д) променливост на нивата на възстановяване, доколкото е свързана със склонността на нивата на възстановяване да оказва влияние върху цените на траншовете; и
- e) доколкото цялостната рискова мярка включва ползи от динамично хеджиране — рискът от отклонения в хеджирането и потенциалните разходи за ребалансиране на такова хеджиране.

За целите на настоящата точка институцията разполага с достатъчно пазарни данни, за да гарантира, че отчита напълно характерните рискове, свързани с тези експозиции, във вътрешния подход в съответствие с предвидените в настоящата точка стандарти, показва чрез бек-тестове или по други подходящи начини, че показателите ѝ за риск могат адекватно да обяснят историческите промени на цените на тези продукти и е в състояние да отдели позициите, за които има одобрение, за включване в капиталовото изискване в съответствие с настоящата точка, от тези позиции, за които няма одобрение.

По отношение на портфейли, предмет на настоящата точка, институцията редовно прилага съвкупност от специфични, предварително определени стресови сценарии. Такива стресови сценарии изследват ефектите от неблагоприятните условия върху нивата на неизпълнение и на възстановяване, върху кредитните спредове и корелационните зависимости във връзка с печалбите и загубите, свързани с корелационното търгуване. Институцията прилага тези стресови сценарии поне веднъж седмично и докладва поне веднъж на тримесечие на компетентните власти за резултатите, включително сравнения с капиталовото изискване на институцията в съответствие с настоящата точка. Всички случаи, при които стрес тестовете показват съществено отклонение от това капиталово изискване, се докладват своевременно на компетентните власти. Въз основа на резултатите от тези стрес тестове компетентните власти разглеждат необходимостта от допълнително капиталово изискване по отношение на портфейла за корелационно търгуване, както е предвидено в член 13б, параграф 2 от Директива 2006/48/ЕО.

Институцията изчислява капиталовото изискване, което обхваща всички ценови рискове, поне веднъж седмично.“;

д) точка 6 се заменя със следното:

„6. Институциите, използващи вътрешни модели, които не са одобрени в съответствие с точка 5, подлежат на отделно капиталово изискване за специфичен риск, изчислено в съответствие с приложение I.“;

е) точка 7 се заменя със следното:

„7. За целите на точка 10б, букви а) и б), резултатите от собственото изчисление на институцията се умножават по коефициентите (m_1) и (m_2). Стойността на тези коефициенти е най-малко 3.“;

ж) в точка 8, първа алинея се замества със следното:

„За целите на точка 10б, букви а) и б), мултипликационните коефициенти (m_1) и (m_2) се увеличават с плюс-фактор между 0 и 1 в съответствие с таблица 1, в зависимост от броя на превишенията за последните 250 работни дни, доказани от бек-тестовите на институцията за измерване на стойността под риск, както е посочено в точка 10. Компетентните власти изискват от институциите да изчисляват превишенията по последователен начин въз основа на бек-тестване на хипотетичните и действителните промени в стойността на портфейла. Превиишение е еднодневна промяна в стойността на портфейла, която надвишава съответния еднодневен размер на стойността под риск изчислен от модела на институцията. С цел определяне на плюс-фактора, броят на превишенията се оценява поне веднъж на тримесечие и се равнява на по-високата от стойностите на превишенията при хипотетичните и при действителните промени в стойността на портфейла.“;

з) точка 9 се заличава;

и) точка 10 се изменя, както следва:

i) буква в) се заменя със следното:

„в) 10-дневен еквивалентен период на държане (институциите могат да използват сумата за стойност под риск, изчислена съгласно по-кратки периоди на държане и пропорционално увеличена до 10-дневен период, например чрез квадратен корен от времето. Институция, която използва този подход, периодично представя аргументи защо този подход е разумен, така че да удовлетвори компетентните власти);“;

ii) буква д) се заменя със следното:

„д) месечно актуализиране на набора от данни.“;

й) Добавят се следните точки:

„10а. В допълнение, всяка институция изчислява „стрес стойността под риск“, основана на 10-дневен, с 99 %-тов едностранен доверителен интервал, изчислена като стойност под риск за текущия портфейл, със заложен входни параметри на модела за стойност под риск, калибрирани с историческите данни от непрекъснат 12-месечен период на значителни финансови сътресения, уместни за портфейла на институцията. Изборът на такива исторически данни подлежи на одобрение от компетентните власти и на годишен преглед от институцията. Комитетът на европейските банкови надзорници следи различните практики в тази област и изготвя насоки, за да осигури уеднаквяване. Институциите изчисляват стресираната стойност под риск поне веднъж седмично.

10б. Всяка институция спазва ежедневно капиталово изискване, изразено като сумата от букви а) и б), а институция, която използва вътрешен модел за изчисляване на капиталовото изискване за специфичен позиционен риск, спазва капиталово изискване, изразено като сумата от букви в) и г), както следва:

- а) по-голямото от:
- i) размера на нейната стойност под риск за предходния ден, изчислена съгласно точка 10 (VaR_{t-1}); и
  - ii) средната величина на измерените дневни стойности под риск в съответствие с точка 10 за всеки от предходните шестдесет работни дни (VaR_{avg}), умножена с коефициент (m_2);
- б) по-голямото от:
- i) размера на нейната последна налична стрес стойност под риск, изчислена съгласно точка 10 ($sVaR_{t-1}$); и
  - ii) средната величина на стрес стойностите под риск, измерени по начина и с честотата, посочени в точка 10а през предходните 60 работни дни ($sVaR_{avg}$), умножена с коефициент (m_3);
- в) капиталово изискване, изчислено съгласно приложение I, за позиционният риск на секюритизационните позиции и кредитните деривати за n-то неизпълнение в търговския портфейл, с изключение на тези, които са включени в капиталовото изискване съгласно точка 5л;
- г) по-голямата от последно налична величина и средната величина за период от 12 седмици на допълнителния риск от неизпълнение и на миграционния риск, измерени от институцията съгласно точка 5а и, където е приложимо, по-голямата от последно измерената величина и средната величина за период от 12 седмици на всички ценови рискове, измерени от институцията съгласно точка 5л.

10в. Институциите извършват и обратни стрес тестове.“;

к) в точка 12, първа алинея се замества със следното:

„12. Моделът за измерване на риска отчита достатъчен брой рискови фактори в зависимост от степента на активност на институцията на съответните пазари. Когато рисков фактор е включен в ценовия модел на институцията, но не е включен в модела за измерване на риска, институцията може да обоснове този пропуск по задоволителен за компетентните власти начин. Освен това, моделът за измерване на риска обхваща нелинейността на опции и други продукти, както и корелационния риск и базисния риск. Когато се използват аналози за рискови фактори, те се подкрепят от основателни исторически данни за държаната действителна позиция. В допълнение, следното се прилага за индивидуални видове риск:“.

(4) в приложение VII, част Б се изменя, както следва:

а) в точка 2, буква а) се заменя със следното:

„а) документирани правила и процедури за процеса на оценяване, включително ясно определени отговорности в различните области при определяне на оценките, източниците на пазарна информация и прегледа на тяхната целесъобразност, насоки за използването на ненаблюдаваните показатели, отразяващи допусканията на институцията за това какво биха използвали пазарните участници при ценообразуване на позицията, честотата на независимото оценяване, избрания момент за заключителните цени, процедурите за корекция на оценките, и процедурите за месечно и извънредно потвърждение;“;

б) точка 3 се заменя със следното:

„3. Институциите, когато е възможно, пазарно оценяват своите позиции. Пазарното оценяване е оценяване поне веднъж дневно на позициите по лесно достъпни заключителни цени от независим източник. Примери за това са борсови цени, цени от системи за пазарна информация или котировки от независими брокери с висока репутация.“;

в) точка 5 се заменя със следното:

„5. Когато не е възможно да се приложи пазарно оценяване, институциите извършват консервативно моделно оценяване на позициите/портфейлите, преди да приложат капиталови изисквания към търговския портфейл. Моделно оценяване е всяко оценяване, което се извежда от сравнителна оценка, екстраполира се или се изчислява по друг начин на базата на пазарни данни.“;

г) в точка 6, буква а) се заменя със следното:

„а) висшето ръководство е запознато с елементите на търговския портфейл или на други оценени по справедлива стойност позиции, които подлежат на моделно оценяване, и осъзнава значението на несигурността, която моделът поражда при отчитането на риска/доходността от дейността;“;

д) точки 8 и 9 се заменят със следното:

„Корекция на оценката

8. Институциите въвеждат и поддържат процедури за извършване на корекция на оценката.

Общи стандарти

9. Компетентните власти изискват следните корекции в оценката да бъдат формално разгледани: нереализирани кредитни спредове, разходи за закриване на позиции, операционни рискове, предсрочно прекратяване, разходи, свързани с инвестиране или финансиране, бъдещи административни разходи и, когато е целесъобразно, моделен риск.“;

е) точки 11 - 15 се заменят със следното:

„11. Институциите въвеждат и поддържат процедури за изчисляване на корекция в текущата оценка на нисколиквидните позиции. Такива корекции, когато е необходимо, се извършват в допълнение към всякакви промени в стойността на позицията, изисквани за целите на финансовото отчитане, и отразяват неликвидността на позицията. Съгласно тези процедури, институциите разглеждат няколко фактора при определяне на необходимостта от корекция на оценката на нисколиквидните позиции. Тези фактори включват периода от време, необходим за пълно хеджиране на позицията/рисковете, променливостта и средната стойност на разликата между цените „купува“ и „продава“, наличието на пазарни котировки (брой и самоличност на основните пазарни участници), променливостта и средните стойности на търгуваните количества, включително търгуваните количества в периоди на неблагоприятни пазарни условия, пазарна концентрацията, „застаряването“ на позициите, степента, до която оценката се основава на моделно оценяване, и влиянието на други видове моделен риск.

12. Когато използват оценки от трети лица или моделно оценяване, институциите преценяват дали да приложат корекция на оценката. Освен това институциите преценяват необходимостта от създаване на корекции за нисколиквидните позиции и периодично преглеждат тяхната уместност.

13. По отношение на сложни продукти, включително, но не само секюритизирани експозиции и кредитни деривати за п-то изпълнение, институциите изрично оценяват необходимостта от корекции в оценките с цел да се отрази моделния риск, който се отнася до използването на евентуално неточна методология за оценка, и риска, свързан с използването на ненаблюдаеми (и евентуално неточни) параметри за калибриране в модела за оценка.“
